

17

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1998
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ο Πόθος

Άστρο λαμπρό μας οδηγεί

2 Μετεωρολογικό δεκάτι
Αλόχα Γη, εορταστική / Προσοχή: Αρκούδες! / Να καταλάβουμε τους δρόμους

4 Διεθνή νέα
Πανικός / 33 οργανώσεις κατά της βίας / Υιοθεσίες στην Ολλανδία / California uber alles

7 Η σιωπή είναι θάνατος
Οι γκέι στη Ναζιστική Γερμανία
Ακατάλληλοι για ανηλίκους
Η εκτέλεση του Τζο / Οι άνδρες με τα ροζ τρίγωνα / Αντιπουσιτιάδα / You sexy thing / Ευνοϊχοισμοί / Bent
Ο σατανάς στο δικαστήριο
Οι εξολοθρευτικοί δαίμονες / Ροζ / Το πικρόν ποτήριον

12 Βιβλία
Ο Νέστορας, που Τόρη τον φώναζε αυτή / Μία στις χίλιες / Ο Όσκαρ Ουάιλντ και εγώ
Chumbawamba
Δώστε, βρε, στο παιδί ένα ταϊγάρι!
Λουιρά «Παράδεισος»

13 Κινηματογράφος
GATTACA / The Twilight of the Golds
Γαρώ το γονιδίό μου!

14 Απόψεις
Όμορφος κόσμος, αγγελικά πλασμένος

15 Αγγελίες & Μηνύματα
Eurogayvision
Η διδασκαλία των παιδιών

16 Γράμματα

Πόσες φορές ακούσαμε κάποιον να λέει ότι ποι γκέι είναι ακριβώς όπως οι στρέιτ, εκτός από μια μικρούλα, τσοσοδούλα διαφορά?

Αυτή η παραδοχή γίνεται συνήθως από εκείνους που υποστηρίζουν μια πιο ισότιμη μεταχείριση για τους γκέι άνδρες και τις λεσβίες. Αχ, αν μονάχα καταφέρναμε να κάνουμε τους ομόφιλους να παραβλέψουν την ομοφυλοφιλία μας, προτείνει αυτό το επιχείρημα, θα μπορούσαν να μας αναγνωρίσουν ως ίσους (αχεδόν). Αλλά η προσπάθεια να καθουαστούν όσοι νιώθουν άβολα με τη γκέι σεξουαλικότητα με το να υποτιμάμε τη διαφορετικότητά μας και να υπογραμμίζουμε τις κοινές μας ανθρωπιστικές αξίες δεν δουλεύει και τόσο καλά.

Πρώτα από όλα, δεν είναι αλήθεια πως οι γκέι βρίσκονται απλά σε μια «ελαφρά γωνία» σε σχέση με την περιβάλλουσα κυρίαρχη κουλτούρα. Ζούμε σε μια κοινωνία η οποία, παρά τα όποια πρόσφατα βήματα προς τα μπροστά, παραμένει φοβισμένη εμπρός το σεξ - και δεν εννοούμε το σεξουαλικό πια τηλεοπτικό του καθρέφτισμα, αλλά το πραγματικό σεξ με πραγματικούς ανθρώπους. Οι περισσότεροι άνθρωποι διατηρούν στο βάθος την αντίληψη ότι το σεξ έξω από κάποια αυστηρά καθορισμένα όρια είναι βλαπτικό, επικίνδυνο και θα έπρεπε να ελέγχεται ή να καταπιέζεται. Οι γκέι, ακόμα κι αυτοί που πιθανίζουν δουλικά τα ετεροφυλοφιλικά πρό-

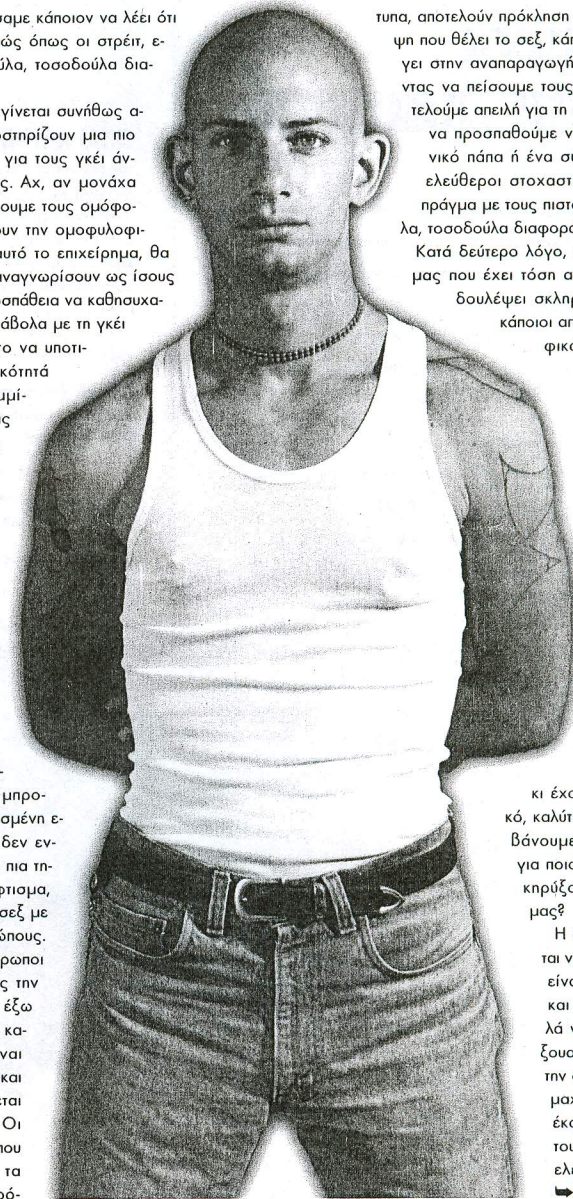
τυπα, αποτελούν πρόκληση - τουλάχιστον στην αντίληψη που θέλει το σεξ, κάποτε επιτέλους!, να καταλήγει στην αναπαραγωγή και το γάμο. Προσπαθώντας να πείσουμε τους ομόφιλους ότι δεν αποτελούμε απειλή για τη σεξουαλική τάξη, είναι σαν να προσπαθούμε να πείσουμε έναν μεσαιωνικό πάπα ή ένα σύγχρονο αγιστολάχ ότι οι ελεύθεροι στοχαστές είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα με τους πιστούς, εκτός από μια μικρούλα, τσοσοδούλα διαφορά.

Κατά δεύτερο λόγο, είναι ακριβώς η διαφορά μας που έχει τόσο ανάγκη ο κόσμος. Έχουμε δουλέψει σκληρά για να απαλλαγούμε - κάποιοι από εμάς - από τα καταστροφικά ψέματα για την ομοφυ-

λοφιλία με τα οποία μας τάζαν με το ζόρι από την ημέρα που γεννηθήκαμε. Έχουμε μάθει ότι οι παραδοσιακοί κανόνες και φόβοι γύρω από το σεξ περιορίζουν και φυλακίζουν την ανθρωπινή μας υπόσταση. Οι εμπειρίες μας ως γκέι ανθρώπων μας προσφέρουν το δυναμικό να κοιτάζουμε το σεξ από μια φρέσκια και γεμάτη ζωή προοπτική. Έχοντας κάνει όλη αυτή τη δουλειά, έχοντας μάθει τόσα πολλά, κι έχοντας βρει έναν φανταστικό, καλύτερο τρόπο για να απολαμβάνουμε τη σεξουαλικότητά μας, για ποιο λόγο θα θέλαμε να αποκηρύξουμε τη διαφορετικότητά μας?

Η διαβεβαίωση που χρειάζεται να δώσουμε στον κόσμο δεν είναι ότι είμαστε ακριβώς ό,τι και αυτοί, αλλά ότι έχουμε καλά νέα για την ανθρωπινή σεξουαλικότητα. Αντί να βλέπουμε την ομοφυλοφιλία ως κάτι τρομακτικό, γιορτάζουμε την γκέι έκφραση. Αντί να φοβόμαστε τους πόθους μας, έχουμε την ελευθερία να τους αγκαλιά-

➔ (η συνέχεια στη σελίδα 15)

opoth@ilga.org

η νέα μας διεύθυνση κάνει τα πάντα

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Γίνεται πολύ λόγος, και τόνοι μελάνης χύνονται καθημερινά, για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Για κάποιους είναι αυτονόητο ότι υπάρχουν και εξασφαλίζονται καθημερινά. Αυτή δυστυχώς είναι η μία πλευρά του νομίσματος. Η αλήθεια, η θλιβερή αλήθεια, είναι ότι πρέπει να τα κατακτούμε γιατί τίποτε δεν είναι δεδομένο. Η σημερινή εποχή των μεγάλων τεχνολογικών ανακαλύψεων - αναμφισβήτητα σημαντικών - είναι όμως κι η εποχή των μεγάλων αντιφάσεων.

Όλα πάντως πηγάζουν από την συναίσθηση της αξιοπρέπειας. Δίχως αυτή την αξιοπρέπεια, ακόμα και το αναφαίρετο δικαίωμα της ύπαρξης μηδενίζεται και χάνεται στη στιγνή καθημερινότητα.

ανθρώπινα δικαιώματα

Επιτακτικό αίτημα είναι αυτό της ελευθερίας. Αυτοελευθερία ή ελευθεριότητα όμως? Αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα φιλοσοφικό, οπότε άκρως ιδεολογικό. Κάθε νέα τεχνολογία όμως, έρχεται να δοκιμαστεί σε πολέμους που δεν είναι ιδεολογικοί. Το χρήμα πλέον έχει γίνει ο κινητήριος μοχλός όλων αυτών που θεσπίζουν οργανισμούς προστασίας της φύσης, του παιδιού και λοιπών βιτρινών. Με την ίδια άνεση δίνουν κονδύλια σε βρώμικες επιχειρήσεις σε μέρη του Τρίτου Κόσμου. Λες και ζούμε σε κόσμους ταχυτήτων.

Πλέον όμως ο φασισμός δε γνωρίζει σύνορα, πέφτει βαρύς και απειλητικός στα κεφάλια αυτών που οι «άλλοι» έχουν ονομάσει αδύνατους και καταφρονεμένους, που δεν μπορούν να αμυνθούν γιατί οι βόμβες, η φτώχεια, η εξαθλίωση είναι αναπόσπαστο μέρος της ζωής τους. Αυτά συμβαίνουν σε κάποια άλλη πλευρά του αυτοκαταστροφικού πλανήτη, που με την κοινωνία του θεάματος και τους υπηρέτες της κάνει τις αποστάσεις τόσο κοντινές.

Αλλά ας μην πάμε τόσο μακριά... ή, αλήθεια, τόσο κοντά. Ακόμη και στη χώρα που, δικαίως ή αδικώς, ισχυρίζεται ότι γέννησε την ιδέα της δημοκρατίας συμβαίνουν πολλά παράδοξα που αποτελούν άμεση καταπίεση βασικών ανθρώπινων δικαιωμάτων. Χμ, αν νομίζετε ότι μας κυβερνάνε κάποιοι, αυτοί δεν είναι οι κυβερνώντες, αλλά αυτοί που έχουν τα νήια των νέων εκφράσεων τηλεοπτικής αισθητικής. Ω καιροί, ω ήθη, λοιπόν...

Όλα αυτά δεν γράφονται εκ του ασφαλούς. Όλοι εμείς που μας έχουν κολλήσει κάποια ταμπέλα, ότι πρέπει ντε και καλά να μας λένε πούσιπδες, λούγκρες, κτλ., έχουμε βιώσει στο πετσί μας τι πάει να πει καταπίεση του δικαιώματός μας να αγαπάμε ένα άτομο του ίδιου φύλου.

Πλέον θα έπρεπε στο δικαστήριο του Στρασβούργου, ή οπουδήποτε αλλού, να φέρονται ως υπόδοκοι οι άκρατοι εραστές του καπιταλισμού, της εξευτέλισης οποιοσδήποτε και κυρίως του πιο ασήμαντου πολίτη, που δεν μπορεί να αμυνθεί στις δυσωδίες της μόδας.

Η κοινωνική πραγματικότητα έγινε αποκρουστική. Ζήστε στον κόσμο σας, μούχλες, αλλά η εκδίκηση των νορκομανών, των ομοφυλόφιλων, των τσιγγάνων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των Αλβανών, των Ρωσοπόντιων, των Πομάκων, των τραβεστί, των τρανσέξουαλ, των ανύπαντρων γονιών - και η λίστα συνεχίζεται κάθε μέρα - θα πέσει σαν πέλεκυς επάνω σας.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΤΡΕΣ

Μας είχαν τραγουδήσει πρόσφατα σε καινούρια εκτέλεση ο Κώστας Τουρνάς με το Σταμάτη Κραουνάκη. Γυρνώντας όμως αρκετά χρόνια πίσω, στη δεκαετία του '70 - τότε που για κάποιους υπήρχαν κάποια παιδιά που δεν γίνονταν άντρες - συνέβη και το ακόλουθο περιστατικό στο φημισμένο πάρκο του ζωολογικού κήπου κάτω στην παραλία, που τότε μεσουρανούσε στις καρδιές όλων των συνειδητοποιημένων γκέι της εποχής. Κάποιο βράδυ, λοιπόν, πήγε και ο κύριος Κραουνάκης σ' αυτό το πάρκο και ξαφνικά, μέσα από το σκοτάδι, ακούστηκε μια τσιριχτή φωνή να τον καλεί: «Κραουνάκη! Ούουου!». Τότε λοιπόν ο εν λόγω κύριος, βάζοντας την ουρά στα σκέλια, έφυγε κυριολεκτικά σαν βρεγμένη γάτα.

Σήμερα, έπειτα από τόσα χρόνια, σε κάθε του συνέντευξη δεν παραλείπει να κράζει τους πάντες και τα πάντα. Γιατί άραγε? Λέτε να του έχουν μείνει αποθνήσκοντα από τότε?

Το μόνο σίγουρο είναι πως του ταιριάζει απόλυτα η αισθητική της Μαλβίνας, η οποία κάνει πολύ καλή δουλειά στην TV, όπως δηλώνει κι ο ίδιος στο «ΚΛΙΚ»... Όξω λοιπόν, Κραουνάκη, απ' τη παράγκα!

Και με την ευκαιρία, βγάλτε με κι εμένα έξω, καλέ!

ΠΡΟΤΙΜΟ ΓΥΜΝΗ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΦΟΡΕΣΩ ΓΟΥΝΑ

Κάποιοι, όμως, ντρέπονται να κυκλοφορούν ταίριαδοι. Ολόσωμο ταμάρι αρκούδας λοιπόν, από τον Valentino, και απαραίτητο αξεσουάρ η σκούπα, από το ταπικό σουπερμάρκετ, είναι η χειμερινή πρόταση μόδας του Out. Είναι κεφάτη, ψωνίζει απ' του Βερόπουλου!

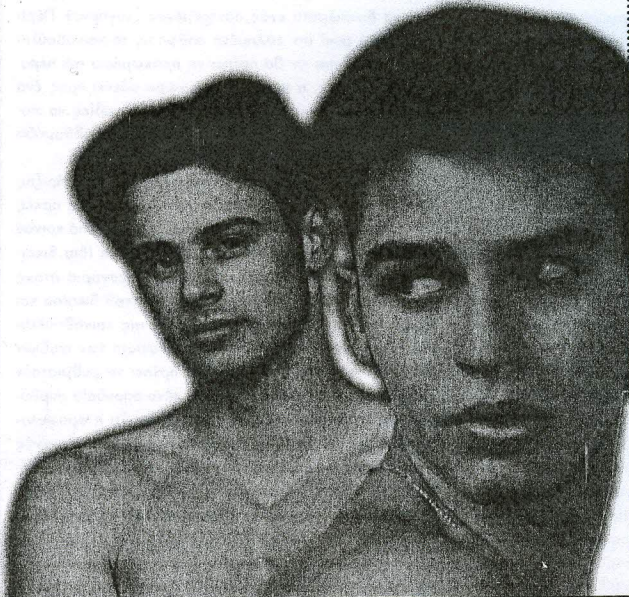

ΑΡΚΟΥΔΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Είς αποκαθλίωσιν εκ του εικονοστασίου της ιερής και καθαγιασμένης εικόνας της Αγίας Ρίτας Σακελαρίου ανεγκάστη, μετά θλίψεως και οδύνης, να προβεί η Ο.Π.Ο.Θ., όταν η Αγία Ρίτα ηκούσθη να αρβάνει λόγον ρυπαρόν και βδελυρόν σε μεταμεσονύκτιαν παρέμβασίν της σε ελάσσαν τηλεοπτικόν δίσκον των Αθηνών. Συγκεκριμένως, η Αγία ηκούσθη να λέει: «Εγώ είμαι γυναίκα 100%, όχι σαν κι εσένα, ρε πουστάρω» καθώς και

«άμα σε πετύχει ο Σάκης στο δρόμο θα σε ξεσκίσει, πουστάρω». Τα βλέμματα της ανθρωπότητας στρέφονται τώρα εναγωνίως στην ανακρηχθείσα προσφάτως εκ του εν Χριστώ αδελφού εντύπου «Δέον», ετέρα σίγην — τη Ρούλα Κορομηλά. Ας δώσει ο Θεός ίνα να μη μας εγκαταλείψει και αυτής η χάρη. Εν καυτὸν ἐρώτημα παραμένει ὅμως: Ποίος ἐστὶ ὁ «Σάκης»;

ΑΛΟΧΑ ΓΗ

Αλόχα Γη... Εορταστική

...Χριστούγεννα... Πρωτούγεννα... και το μελομακάρονο στα κάγκελα. ☹ Ο πόθος... πάθος. Τι Πόθος ανεκλήρωτος!... Με βόλτες στα κρασοπουλιά, τα ταβερνεία και τις μαύρες υπόγες. ☹ Τους φάγανε τους ανθρώπους τα κακά κανάλια... Ο έρωτας πέρασε μέσα από δικονομίες, αντισσαγγελικές υποθέσεις και μια ουρά τεράστια από φαντάρους έξω απ' τους οίκους ανοχής της **Τζένης**. Ε, ρε, έχω να το λέω. Η **Μυτιλήνη** κι η **Ρόδος** βγάζουν τα καλύτερα παιδιά... όλα μάστορη, καϊκοτή μου καπετάνιε... ☺

Ιδού η Ρόδος... ιδού το πήδημά τους... και το μελομακάρονο στα κάγκελα.

ΣΟ ΟΣ

Ιανουάριος... Μίνας άκαρπος για τους αγρότες της Εθνικής οδού. Τα γάλατα δεν μαλακώνουν πιο την ασφαλτο για να την καλλιεργήσεις. **Φεβρουάριος...** Γεννιέται το πρώτο παιδί με τρίμηνη σύμβαση Telestet με κολλημένο κινητό τηλέφωνο στο αυτί και εγώ έχω γενεθλια. **Αύγουστος...** Λιώνουν οι πάγοι στην Ανταρκτική. Τα έργα της Πολιτιστικής καταστρέφονται και όλα εξανθρωπίζονται για μια φορά ακόμα στην πόλη. Δεν υπάρχουν ένοχοι... επιτέλους. **Οκτώβριος...** Ξεπληρώνετε στον Κωτασβολο στο πολυμίξερ που πήρατε πρόπεριαι και παίρνετε πόντους ένα σημαντικό πολιτικό πρόσωπο με τη μέθοδο του βελονισμού.

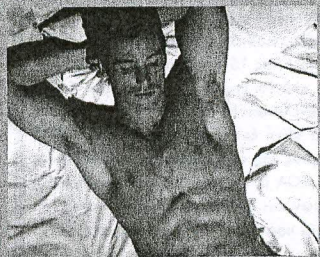
Τα χρόνια μου πολλά, πριν μας βγει ο καινούριος χρόνος να προλάβω σ' αυτούς που μ' έκαναν να γελάσω. ☹ Του χρόνου, **αν θα υπάρχουν**, τους εύχομαι να γελάμε ακόμα πιο πολλοί μαζί τους...

Τηλέφωνο χριστουγεννιάτικο στη **μαμά**: Μαμά, χρειάζομαι μελομακάρονα. Χρειάζομαι καρτούλα να μην νιώθω μόνο. Όσο αφορά το να πάρω δώρο τζάμπα, ξέχνα το. Ο Άγιος Βασίλης μπορεί να τα έφτιαξε με άλλον, μαμά... και για μένα μπορεί να είναι νωρίς ακόμα να τα φτιάξω μαζί του... Κείνο το Ραπαφον a la Carte... ποιος να μου το πάρει... ποιος? Τ' ακούς, μαμά, τ' ακούς? Ένα χρόνο τώρα τζάμπα σ' έκανα διάσημη απ' τα τηλέφωνα σου και μόνο. Ίσα... μπας και μας σπονοσφαρέει τη στίλη κανένας Παναφωνίτης μάγκας το '98...

4... 3... 2... 1... **ΜπουμSSSS** Αντε, βρε, ευτυχισμένος ο καινούριος μας Πόθος... ☹ Νίκο, άσε κάτω το μελομακάρονο, σε καταλάβαμε, φτάνει.

around the world in 60'

ΦΕΡΕ ΜΑΝΑ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ

Τώρα απλά με ένα τηλεφώνημα και μόνο με Σ9²² ο γιατρός αναλαμβάνει, στο δικό σας ιδιαιδικό χώρο, να σας δείξει ο ίδιος από κοντά, όλα όσα θέλατε να μάθετε για το ασφαλέστερο σξ και ντρεπόασαση να ρωτήσετε. Δεν είναι τσόντα, είναι η ειδική εκπαιδευτική βιντεοκασέτα για ανεπίδεκτους μαθήσεως που κυκλοφόρησε στη Βρετανία — υπό τις ευλογίες επιτροπής κατά του AIDS. Για του λόγου το αληθές, παραθέτουμε φώτο του δόκτορος καθώς περιμένει τα αποτελέσματα ανάλυσης ούρων.

ΑΝΤΙΟ, ΜΑΛΒΙΔΕΣ

Ανάμεσα στα πολλά που θα χάσουμε, αν συνεχίσουμε να συμπεριφερόμαστε τόσο χάλια στον πληνήτη μας, είναι και οι εξωτικές νήσοι Μαλβίδες: ο πλημμυρισμένος από λιωμένους πάγους σκευασμένος οκεανός τους επιφυλάσσει τέλος ζοφερό, καθώς σαν σάβανο υγρό θα σκεπάσει τις άτυκες Μαλβίδες και εμείς θα πρέπει να προγραμματίσουμε ξανά το μήνα του μέλιτος. Ίσως για την Κατερινόσκαλα Περίας αυτή τη φορά, που έχει κι Αλβανία.

... ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΤΡΑΦΕΤΕ

Το καλύτερο πάντως το είπε η καινούρια "Οδός Πανός": "Όξω οι καρδιά απ' τη Τζάγκουαρ!"

ΜΠΕΝΕΤΟΝ - ΒΓΑΙΝΕΤΟΝ

Κανονικά, δεν θα 'πρεπε ο μαύρος επιβήτωρ να κατεβάζει τα βρακιά του λευκού και να τον καθαλιεύει; (με προφυλακτικό) Εδώ τη θέλω τη μαγκιά σου, μίστερ Μπένετον!

ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Όταν λέμε να καταλάβουμε τους δρόμους δεν εννοούμε να ακουστεί ο ήχος της ερπυστριάς, καρδούλα μου. Να καρσάκωσουμε κανένα τεκνό στο κέντρο είπαμε... Μια συνήθεια όντως περασμένων δεκαετιών — ίσως γι' αυτό υπάρχει τέτοια φρικτή μιζέρια.

SYSTEM CRASH Αυτός δεν είναι ο δαίμων του τυπογραφείου· είναι όλα τα ξωτικά και τα τελόνια της κόλασης μαζί! Λίγες μέρες πριν το τελικό στάδιο της παραγωγής του νέου τεύχους, ο σκληρός δίσκος εγκατέλειψε την προσπάθεια με ένα εκκωφαντικό τσίριγμα. Έτσι, αναγκαστήκαμε να αναστήσουμε το τεύχος ξανά από την αρχή, σε δανικά μηχανήματα και σε ώρες και μέρες... αυστηρώς ακατάλληλες (Χριστούγεννα γαρ). Είναι ευνόμο ότι οι συνθήκες δεν μας επέτρεψαν τους καθιερωμένους ελέγχους και το χτένισμα των κειμένων. Ζητάμε την κατανόησή σας και... (γκουχ, γκουχ) περαστικά μας!

FAX FAX FAX

ΕΥΛΛΗΨΗ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ Στις αρχές του Δεκέμβρη η ελληνική αστυνομία ανακάλυψε ότι είχε συλλάβει έναν Αλβανό και διενεργούσε έρευνα για ακόμα έναν σκεπτόμενο με τη δολοφονία ενός Αμερικανού διακοσμητή εσωτερικών χώρων, πριν από πέντε χρόνια. Ο συλληφθείς Αλβανός ομολόγησε ότι δολοφόνησε τον Morris Beily το 1992. Ο Beily είχε δεχτεί 60 πλήγματα με μαχαίρι στο διαμέρισμά του στην Αθήνα. Οι θύτες έκλεψαν τη φωτογραφική του μηχανή, μερικά προσωπικά αντικείμενα και λίγα λεφτά. Η σύλληψη έγινε κατά τον έλεγχο δακτυλικών αποτυπωμάτων έπειτα από τη σύλληψη Αλβανών για παράνομη μετανάστευση. Ενώ βρισκόταν στην Ελλάδα, ο Beily είχε ξανασχεδιάσει το εσωτερικό του «Χίλιτον», καθώς και αρκετά πολυτελή κρουαζιερόπλοια.

ΤΑ GAY GAMES 2002 ΣΤΟ ΣΙΔΝΕΪ Ενώ τα Gay Games Amsterdam 1998 προετοιμάζονται πυρετωδώς για το φετινό καλοκαίρι, το χρίσμα για την επόμενη πόλη δόθηκε στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Ο πρώτος που χάρηκε ήταν ο επικεφαλής της επιτροπής τουρισμού της Νέας Νότιας Ουαλλίας που είπε πως η απόφαση «είναι καλά νέα για τον τουρισμό της Αυστραλίας, δοθέντος ότι οι τελευταίοι αγώνες στη Νέα Υόρκη παρήγαγαν περισσότερα από 150 εκατομμύρια δολάρια για την οικονομία». Άλλοι πάλι είναι λιγότερο ενθουσιασμένοι: ο τοπικός υποστρατηγός των ηθικών αξιών Fred Nile δήλωσε πως «θα έπρεπε να δώσουν τους Αγώνες σε κάποια πόλη που να τους θέλει, όπως το Σαν Φρανσίσκο, ή αλλιώς να τα διοργανώσουν σε κανένα νησί κάπου. Η Αυστραλία, συνεχίσει, «πρέπει να βεβαιωθεί ότι οι αθλητές θα κάνουν τεστ για AIDS πριν αφήσουν την Αμερική ή οποια άλλη χώρα.» Και πρόσθεσε: «Μετά το καρναβάλι διοργανώνουν ένα όργιο που κρατά μέχρι τις 8 το πρωί και φαντάζομαι ότι αυτό σημαίνει πως υπάρχει η πιθανότητα ομοφυλόφιλων που θα έρθουν εδώ πέρα και θα εξαπλώσουν τη μόλυνση.»

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΡΟΖ; Όχι ακόμα. Αλλά στη Γερμανία το συντηρητικό Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα του καγκελάρου Χέλμουτ Κολ έχει τώρα και μια γκέι ομάδα. Αντιπρόσωποι των 5 από τα 16 κρατίδια της Γερμανίας συναντήθηκαν στις αρχές Δεκεμβρίου και ετοιμάζουν ένα εθνικό συνέδριο τον ερχόμενο Μάρτιο.

ΜΗΝΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ Δύο άνδρες στρατιώτες που ισχυρίζονται ότι απολύθηκαν από την εργασία τους στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο της Αεροπορίας της Αργεντινής επειδή ήταν ζευγάρι κατέβησαν μίνιβαν ενάντια στο Υπουργείο Άμυνας υποστηριζόμενοι από το Εθνικό Ίδρυμα κατά των Διακρίσεων. Οι ενάγοντες απαιτούν την επαναπρόσληψή τους ή να λαμβάνουν τη στρατιωτική σύνταξη.

Πανικός!

Περίπου 125 ακτιβιστές και ακαδημαϊκοί συγκεντρώθηκαν στο San Diego για να οργανωθούν ανάντια σε ένα φαινόμενο που το αποκαλούν νέο «σεξουαλικό πανικό». Οι συμμετέχοντες στην πρώτη Διάσκεψη Σεξουαλικού Πανικού είπαν ότι οι γκέι άντρες βρίσκονται υπό επίθεση από πολιτικούς, μπάτσους και, το πιο ενοχλητικό από όλα, από γκέι «νέο-συντηρητικούς» συγγραφείς οι οποίοι αποδοκίμαζουν την προκλητικότητα, τα σεξ κλαμπ, τα πίσω δωμάτια, τα τζουρά, τα βιβλιοπωλεία ενηλίκων, και το επονομαζόμενο δημόσιο σεξ σε μέρη όπως τα πάρκα και οι παραλίες.

«Ο σεξουαλικός πανικός είναι μια σταυροφορία ηθικής καθαρότητας», είπε ο γκέι ιστορικός Allan Berube. «Οι σεξουαλικοί πανικοί συνήθως λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια πολιτικά συντηρητικών καιρών, προεκλογικών περιόδων, διεθνών εκθέσεων, επιδημιών, μέτρων κατά του εγκλήματος και θρησκευτικής αναζωπύρωσης, συνήθως ως αντίδραση στον επικείμενο πολιτικό ακτιβισμό ομάδων που βρίσκονται στο στόχαστρο.» Ο τρέχων σεξουαλικός πανικός, σύμφωνα με τον Berube, «δαιμονοποιεί τους γκέι άνδρες που ξεκλύβουν μερικές ημι-ιδιωτικές στιγμές με άλλους άντρες σε μέρη όπως τα δημόσια πάρκα, οι δημόσιες τουαλέτες στον υπόγειο, οι σταθμοί λεωφορείων και τρένων.»

Κατά τη διάρκεια της ημέρας, διάφοροι ομιλητές αποκίριζαν τους γκέι συγγραφείς Gabriel Rotello και Michelangelo Signorile. Ο Signorile, εφευρέτης του «Jing», έχει κυκλοφορήσει ένα νέο βιβλίο που καταγράφει το χρονικό της χρήσης ναρκωτικών και του πρωκτικού σεξ χωρίς προστατευτικά μεταξύ των γκέι που παρακολουθούν «πάρτι του κυκλώματος». Το νέο βιβλίο του Rotello προσπαθεί να αποδείξει ότι πυρνίτες προκλητικών ομοφυλόφιλων μεταδίδουν τον HIV με ικανούς ρυθμούς ώστε να συνεχίζεται η επιδημία του AIDS.

«Ένας αυξανόμενος αριθμός ανοικτά γκέι αρθρογράφων - οι περισσότεροι λευκοί και άνδρες - γράφουν για εμπορικές εκδόσεις ευρείας κυκλοφορίας. Δυστυχώς, μερικοί από αυτούς τους αρθρογράφους χρησιμοποιούν την εξουσία τους να υιοθετήσουν την μέχρι τότε δουλειά των στρέιτ να σπέρνουν τον πανικό γύρω από σεξ, να επιτίθενται δημόσια στο γκέι σεξ μεταξύ ανδρών, να ζητούν το τέλος της προκλητικότητας, και να κλείσουν των λουτρών, των σεξ κλαμπ ακόμα και των γκέι μπαρ.»

Οι συγγραφείς υπεραμύνθηκαν των απόψεών τους, υποστήριξαν ότι δεν είναι συντηρητικοί και θύμισαν πόσα έχουν κάνει για την απελευθέρωση των γκέι. Οι ίδιοι αυτοκατακαταγράφονται «προοδευτικοί».

Η διάσκεψη κατέληξε σε νέες συζητήσεις και συμμαχίες οι οποίες θα φανεί αν θα λειτουργήσουν μέσα στους επόμενους μήνες. Προς το παρόν, κλείθηκε μια Διακήρυξη Σεξουαλικών Δικαιωμάτων, η οποία, αν μη τι άλλο, ζαφνιάζει με τις θέσεις της. Δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο αν θα υπάρξει ένα revival of the 70's σε ένα τοπίο που κυριαρχείται από και περισσότερο από διάφορους ρεπουμπλικάνους, γιάπηδες, μιλιταριστές και υπέρ των οικογενειακών αξιών γκέι.

Η Διακήρυξη ζητά: Σεβασμό στη σεξουαλική ποικιλομορφία - Απονοικοποίηση των συναινετικών σεξουαλικών πρακτικών - Τέλος στη λογοκρισία και στους περιορισμούς στη σεξουαλική πληροφόρηση και τη συζήτηση πάνω στο σεξ - Αναγνώριση ότι η σεξουαλική χειραφέτηση απαιτεί πρόνοια υγείας και μόρφωση για όλους - Να σταματήσει η μεταχείριση των HIV+ στόμων ως αποδιοπομπαίων τράγων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που είναι σεξουαλικά ενεργοί - Οι προσβάσιμες πρόληψη του HIV να χιζονται πάνω στο δικαίωμα της σεξουαλικότητας και στην ανάγκη να μοιράζεται κανείς με άλλους μια κοινή σεξουαλική κουλτούρα - Να δοθεί τέλος στην κρατική πρόκληση για τα σεξουαλικά νοικοκυριά και σχέσεις - Να πάψουν οι παρενοχλήσεις των εργαζόμενων στον τομέα του σεξ και οι ποινικές κυρώσεις ενάντια στο πληρωμένο σεξ - Να δοθεί τέλος στην απαγόρευση και το στιγματισμό του σεξ σε δημόσιους χώρους.

Υιοθεσίες στην Ολλανδία

Μπορεί να κυκλοφορεί ως ανέκδοτο ή σκετς του Λαζόπουλου, αλλά η αλήθεια είναι πως οι ολλανδοί γκέι δεν μπορούν να νομιμοποιήσουν τη σχέση τους. Η κατάσταση όμως πρόκειται να αλλάξει πολύ σύντομα. Ήδη με τη νέα χρονιά, οι ολλανδοί θα έχουν το δικαίωμα να δηλώνουν ότι συμβιώνουν και να απολαμβάνουν αρκετά από τα δικαιώματα ενός παντρεμένου ζευγαριού. Πέρα όμως από αυτή την ειλημένη απόφαση, το κοινοβούλιο προβληματίζεται αν θα πρέπει να προχωρήσει πιο πέρα. Απ' ότι φαίνεται, η ανεκτική αυτή χώρα οδεύει προς ένα νόμο που θα επιτρέπει στους γκέι και τις λεσβίες να υιοθετούν παιδιά. Αυτό ενέκρινε την προηγούμενη εβδομάδα μια κοινοβουλευτική επιτροπή.

Ο νόμος θεωρείται ότι τυγχάνει ευρείας υποστήριξης στη βουλή, και θεωρείται ότι θα τεθεί σε ισχύ στις αρχές της νέας χρονιάς. Εκτός από το δικαίωμα της από κοινού υιοθεσίας, θα παρέχει στα γκέι ζευγάρια τα ίδια δικαιώματα με ετεροφυλόφιλα παντρεμένα ζευγάρια στους τομείς της συνταξιοδότησης, κληρονομικού δικαίου και κοινωνικής ασφάλισης. Ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής επιτροπής δήλωσε ότι «τα δικαιώματα των παιδιών εντός ομοφυλοφιλικών σχέσεων πρέπει να ρυθμιστούν καλύτερα» και αποκάλυψε το νόμο «ένα σπουδαίο συμβολικό βήμα ενάντια στην παλιά αντίληψη ότι η ομοφυλοφιλία είναι αιρετική». Δεν φαίνεται να υπάρχουν κανενός είδους οργανωμένες αντιδράσεις στο νομοσχέδιο. Μάλιστα, σύμφωνα με πρόσφατες δημοσκοπήσεις, 7 στους 10 ολλανδούς πιστεύει ότι οι γκέι μπορούν να είναι καλοί γονείς.

Ο ILGA στο Συμβούλιο της Ευρώπης

Η γενική γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης παραχώρησε στις 12 Νοεμβρίου συμβουλευτικό ρόλο στον ILGA, τη Διεθνή Ένωση Λεσβιών και Γκέι. Η θέση αυτή του ILGA θα ενεργοποιηθεί στις 15 Ιανουαρίου εκτός αν προκύψουν ενστάσεις από το Υπουργικό Συμβούλιο ή την Κοινοβουλευτική Συνέλευση. Η συμβουλευτική θέση του ILGA στα Ενωμένα Έθνη έχει ανασταθεί από το 1994 εξαιτίας της αδυναμίας της οργάνωσης να αποδείξει ότι κανένα μέλος του ILGA δεν εγκρίνει σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ ενηλίκων και στόμων κάτω της ηλικίας συγκατάθεσης (η οποία ποικίλει σε όλο τον κόσμο από 12 μέχρι 21 χρονών).

Ο ILGA απέβαλλε τρεις παιδοφιλικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένου του NAMBLA - North America Man Boy Love Association - το 1994 όταν ακροδεξιοί βουλευτές των Ε.Π.Α. ανακίνησαν το ζήτημα. Τα Ενωμένα Έθνη ζητούν γραπτές αποδείξεις ότι κανένα άλλο μέλος του ILGA δεν έχει ενδοιασμούς για την απαγόρευση του σεξ με ανήλικους, αλλά ορισμένα μέλη του ILGA αρνούνται να υπογράψουν μια τέτοια δήλωση.

Ο ILGA είναι μια ομοσπονδία από αρκετές εκατοντάδες οργανώσεις και ιδιώτες από περισσότερες από 80 χώρες.

Ξενώνας για γκέι άτομα τρίτης ηλικίας

Στις 16 Οκτωβρίου η γραμματεία του Υπουργείου Υγείας της Ολλανδίας έθεσε το θεμέλιο λίθο για πρόγραμμα στέγασης που είναι μοναδικό στον κόσμο: έναν ξενώνα για γκέι άτομα τρίτης ηλικίας - επέκταση ενός ήδη υπάρχοντος γηροκομείου. Ήδη έχουν καταθέσει αιτήσεις φιλοξενίας 40 άτομα - 30 άνδρες και 10 γυναίκες. Οι ξενώνας αναμένεται να ολοκληρωθούν το καλοκαίρι του 1998 και είναι το αποτέλεσμα αρκετών μελετών πάνω στην κατάσταση των ηλικιωμένων γκέι ανδρών και γυναικών στην Ολλανδία, οι οποίες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι μεταξύ των ηλικιωμένων υπάρχουν ακόμα πολλά εχθρικά αισθήματα στα διακρίσεις σε βάρος των γκέι, ακόμα και σε μη χριστιανικά γηροκομεία.

33 γκέι οργανώσεις κατά της βίας

Στις 6 Δεκεμβρίου 1997 οργανώθηκε για πρώτη φορά στη Σουηδία μια συνάντηση διαφορετικών γκέι, λεσβιακών και αμφι ομάδων. Ένα βασικό θέμα της συνάντησης ήταν οι απειλές, η πρόκληση σε βία και η βία σε βάρος ομοφυλόφιλων πολιτών. Τα μέλη των 33 οργανώσεων που πήραν μέρος στη διάσκεψη εξέφρασαν την βαθιά τους ανησυχία για την τωρινή κατάσταση.

Η πρόκληση βίας από τους νεοναζί σε βάρος των ομοφυλόφιλων έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια. Ομοφυλόφιλοι και αμφιφυλόφιλοι άνδρες και γυναίκες δέχονται συστηματικά επιθέσεις αποκλειστικά λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού τους. 23% των γκέι και αμφι ανδρών και γυναικών που πήραν μέρος σε πρόσφατη έρευνα, βρέθηκαν ότι υπήρξαν θύματα αδικημάτων λόγω του σεξουαλικού προσανατολισμού τους. Τουλάχιστον 27 άτομα έχουν δολοφονηθεί για τον ίδιο λόγο τα τελευταία δέκα χρόνια.

Οι οργανώσεις δεν βλέπουν μια γενικευμένη και ασήριστη προκατάληψη σε αυτά τα περιστατικά, αλλά οργανωμένες ενέργειες με σκοπό τη βία ή τις ενεργητικές διακρίσεις. Απαιτούν μια απαγόρευση για πρόκληση σε βία ενάντια στους ομοφυλόφιλους και να δοθεί προτεραιότητα από τη αστυνομία για τα λεγόμενα εγκλήματα μίσους. Παρόμοια νομοθεσία ήδη υπάρχει και προστατεύει άλλες μειονότητες που δέχονται επίθεση.

Είναι ενδιαφέρον να δει κανείς, με την ευκαιρία αυτή, ποιες είναι οι 33 αυτές οργανώσεις της Σουηδίας: Τμήμα Γκέι και Λεσβιακού Ενδιαφέροντος της Σουηδικής Διεθνούς Αμνηστίας, ΒΗΛΣ (αμφί και γκέι νέοι), The Happy Network, ΕΚΗΟ (Χριστιανοί γκέι), Γκέι γιατροί, Gaycamp, Gaycare, Γκέι φοιτητές της Στοκχόλμης, Gaytech, GLIS (Λατινοαμερικάνοι), Χρυσές Κυρίες (υποστήριξη για λεσβίες μεγάλης ηλικίας), Γκέι φοιτητές του Γκέτεμποργκ, ΗΟΜΑΝ (Γκέι Ιρανοί - η Σουηδία παρέχει άσυλο σε ομοφυλόφιλους πρόσφυγες από το Ιράν), Γκέι φιλελεύθεροι, Γκέι σοσιαλδημοκράτες, Γκέι σοσιαλιστές, Γκέι κοινωνικοί λειτουργοί, Διεθνές Πολιτιστικό Δίκτυο Λεσβιών και Γκέι, Σπίτι Γυναίκων στη Στοκχόλμη, Λεσβίες 40+, Δίκτυο Γκέι Ανθρώπινης Ηθικής, RSFL (εθνική ομοσπονδία), Scandinavian Leather Men, Stockholm Europride '98, Turilak.

Πίεση του ILGA προς τη Διεθνή Αμνηστία

Ο ILGA ασκεί πιέσεις στη Διεθνή Αμνηστία να συμπεριλάβει το σεξουαλικό προσανατολισμό στο καταστατικό της ως μια θεμελιώδη κατηγορία ανθρωπίνων δικαιωμάτων που χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας. Η πρόταση αυτή θα κριθεί στο Διεθνές συνέδριο της Δ.Α. στη Νότια Αφρική, στο τέλος του 1997. «Θα ήταν ένα σημαντικό νομικό, πρακτικό και συμβολικό βήμα προς την καλύτερη διεθνή προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των λεσβιών και των γκέι» δήλωσαν οι δύο γραμματείς του ILGA. «Αυτή η προτεινόμενη αλλαγή στο καταστατικό της Δ.Α. είναι επίσης σημαντική γιατί αναγνωρίζει το γεγονός ότι ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι θεμελιώδες, ξεχωριστό και αναφαίρετο γνώρισμα της ανθρωπίνης ταυτότητας. Ο σεξουαλικός προσανατολισμός δεν είναι απλά μια άλλη διάσταση του φύλου ή του πολιτισμού, αλλά μια βασική κατηγορία από μόνος του.»

Θεραπείες

Ένα χρόνο περίπου μετά το συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ για τις «θεραπείες» ομοφυλόφιλων στη Βρετανία του '50, η εφημερίδα The Guardian αποκαλύπτει ότι ομοφυλόφιλοι κρατούμενοι δέχονταν ηλεκτροσόκ στα πλαίσια κυβερνητικών προγραμμάτων για να δουν αν η ομοφυλοφιλία μπορεί να ελεγχθεί.

Κυβερνητικά ντοκουμέντα δείχνουν ότι κρατούμενοι δέχονταν ηλεκτροσόκ αν κοιτούσαν σε φωτογραφίες ανδρών για πάνω από οχτώ δευτερόλεπτα. Άλλοι κρατούμενοι δέχτηκαν τη θηλυκή ορμόνη οιστρογόνο. Το Υπουργείο Εσωτερικών, που χρηματοδότησε την έρευνα μέσω του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, είχε καταλήξει τότε στο συμπέρασμα ότι οι μισοί από τους άνδρες που συμμετείχαν στα πειράματα «ωφελήθηκαν από τη θεραπεία» υπό την έννοια ότι είναι λιγότερο πιθανόν να εμπλακούν σε ομοφυλοφιλική συμπεριφορά.

Η εφημερίδα δεν διευκρινίζει πότε ακριβώς διεξάχθηκαν τα πειράματα και σε πόσους ανθρώπους. Λέει μόνο ότι έλαβαν χώρα σε τέσσερις φυλακές της Αγγλίας.

www.geocities.com/WestHollywood/Heights/2958/hg.htm

FAX FAX FAX

ΞΕΝ ΑΠΟ ΤΗ ΝΤΟΥΛΑΠΑ Η νικήτρια του Αυστραλέζικου Βραβείου ARIA για την καλύτερη γυναίκα καλλιτέχνηδα ανακοίνωσε ότι είναι λεσβία στην επίσημη λίστα του περιοδικού «Outrage» με τους πιο επιφανείς γκέι και λεσβίες της χώρας. Έτσι, η 23χρονη Monique Brumby ενώθηκε στη λίστα μαζί με ένα πλήθος ετερόκλητων ανθρώπων, όπως ο βουλευτής των Πράσινων Bob Brown, ο γκουρού της ποπ Molly Meldrum, ο ποδοσφαιριστής της Α' Εθνικής Ian Roberts, ο εκατομμυριούχος τραπεζικός επενδυτής Mark Stanley, η χρυσή δισκοβόλος του Κοινοπολιτειακού Πρωταθλήματος Lisa Marie Viziniari και ο αρχιτέκτονας Leon Van Schaik. Ανάμεσα σε αυτούς που αρνήθηκαν να περιληφθούν στη λίστα ήταν ένας ανώτερος δικαστικός και ένας πολύ γνωστός συντηρητικός οικοδεσπότης ενός ραδιοφωνικού ток-σάου.

ΥΠΟΨΗΦΙΕΣ ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ Η νέα Σοσιαλδημοκρατική / Πράσινη κυβέρνηση συνταξιοδότησε τον Αμβούργου, στη Γερμανία, υπόσχεται ίσα δικαιώματα για ζευγάρια του ίδιου φύλου. Ανάμεσα στα υποσχόμενα: πρόσβαση στη δημόσια στέγαση, δικαιώματα επισκέπτη στα νοσοκομεία που υπερβαίνουν τις επιθυμίες των συγγενών εξ αίματος, ένα πρόγραμμα δηλωμένων σχέσεων, έγκριση από το δήμο της γκέι ισοθεσίας και των δικαιωμάτων μετανάστευσης αλλοδαπών γκέι συντρόφων.

GLAD TO BE GAY Οι νοικοκυρές του Βελγίου θρηνούν εδώ και ένα μήνα το χαμό του άντρακλα Marco στην πετυχημένη σαβουνόπερα Veenebos. Ο 27χρονος ηθοποιός που υποδύεται τον μάτσο άντρα αποκάλυψε ότι είναι γκέι σε συνέντευξη στο γκέι περιοδικό Uitkomst. «Μου αρέσει να προκαλώ λιγάκι», πρόσθεσε.

EUROVISION Αυτή τη χρονιά ο διαγωνισμός τραγουδιού της Eurovision αποτελεί νοκοκέφαλο για ορισμένους. Ο λόγος είναι η αντιπρόσωπος του Ισραήλ στο διαγωνισμό. Η Dana International ερμηνεύει το τραγούδι «Dina» και επιλέχθηκε ανάμεσα σε 33 συναγωνιζόμενα τραγούδια και μάλιστα με διαφορά. Το μοναδικό πρόβλημα είναι πως η εκπαιδευτική Dana υπήρξε κάποτε άνδρας, πράγμα που έχει εξαγριώσει ακροδεξιούς πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες.

ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΕΪΤ Η Γκέι και Λεσβιακή Παρέλαση του Σίδνεϊ έχει μειώσει τον αριθμό εισιτηρίων που μπορεί κανείς να αγοράσει για την Παρέλαση και το Πάρτι από πέντε σε τρία καθώς οι εκδηλώσεις έχουν κατακλυστεί από ετεροφυλόφιλους που αποκτούν εισιτήρια από γκέι φίλους τους. Η πρόεδρος της Παρέλασης δήλωσε πως ελπίζει τα μέλη να σκεφτούν προσεκτικά ποιους θα φέρουν ως καλεσμένους. «Μπορείς να αγοράσεις εισιτήριο για τον εαυτό σου και για δύο στενούς φίλους που ξέρεις ότι θα συνεισφέρουν στη λεσβιακή και γκέι ατμόσφαιρα του πάρτι», δήλωσε.

FAX FAX FAX

Ο ΜΕΤΑΛΟΣ ΑΔΕΡΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΘΝ; Το τμήμα υγείας του Σαν Φρανσίσκο έχει ακοπό την ίδρυση «Σεξουαλικής Αστυνομίας», η οποία θα κάνει εφόδους στα κλαμπ και τις σάουνες με σκοπό να διαπιστώσει αν και πού δεν γίνεται ασφαλές σεξ. Αυτού του είδους η καταπίση και η παραβίαση της ιδιωτικής ζωής δεν γίνεται αποδεκτή από τις ομοφυλοφιλικές ομάδες της πόλης, που καλούν κάθε ευαίσθητοποιημένο άνθρωπο να διαμαρτυρηθεί στο δήμαρχο και στις αρχές της πόλης.

ΑΠΟΙΚΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΕΚΟΥΑΤΟΡ Το Συνταγματικό Δικαστήριο του Εκουατορά κήρυξε ομόφωνα την απαγόρευση του σεξ μεταξύ ανδρών ως αντισυνταγματική. Η απόφαση ελήφθη έπειτα από κοινή μίνυση των γκέι ομάδων Andean Triangle Movement και En Directo καθώς και του Ιδρύματος και την Εκπαίδευση και Πρόληψη κατά του AIDS. Ο προηγούμενος νόμος όριζε ποινές από 4-8 χρόνια φυλάκισης. «Η σημερινή ανακρίση της αντισυνταγματικότητας είναι το αποτέλεσμα περιστάσεων από 10 χρόνων δουλειάς και πίεσης της εντόπιας και διεθνούς και διεθνούς κοινότητας», δήλωσαν οι ενάγοντες σε ανακοίνωση τύπου. Μόνο δύο λατινοαμερικάνικες χώρες απαγορεύουν τώρα το γκέι σεξ: η Χιλή και η Νικαράγουα. Το γκέι σεξ είναι επίσης παράνομο στην Αμερικάνικη Κοινοπολιτεία του Πουέρτο Ρίκο.

ΜΙΚΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΕΣΣΔ Και οι επτά ευρωπαϊκές διάδοχες δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης - Λευκορωσία, Εσθονία, Μολδαβία, Ρωσία, Λετονία, Λιθουανία και Ουκρανία - έχουν καταργήσει το Σοβιετικό νόμο που απαγόρευε τις ομοφυλοφιλικές σχέσεις. Μόνο μία όμως από τις οκτώ ασιατικές διάδοχες χώρες έχει δώσει το ΟΚ στην ομοφυλοφιλία - το Καζακστάν. Στην Αρμενία, το Αϊζερμπαϊτζάν και τη Γεωργία, ο ποινικός κώδικας υφίσταται αναθεώρηση και πιθανά να υπάρξει κατάργηση του σχετικού νόμου. Το Κιργκιστάν και το Τατζικιστάν συνεχίζουν να εφαρμόζουν τον παλιό Σοβιετικό ποινικό κώδικα. Τέλος το Ουζμπεκιστάν διαθέτει νέο ποινικό κώδικα και διατήρησε την απαγόρευση. Η σοδομία μεταξύ ανδρών τιμωρείται με μέχρι και 3 χρόνια φυλάκισης. Στάθηκε αδύνατον για τους γκέι ακτιβιστές να διαπιστώσουν το νομικό στάτους της ομοφυλοφιλίας στο Τουρκμενιστάν. Πολλές από τις ασιατικές διαδόχους της ΕΣΣΔ αναμένεται να παίξουν ρηουδαίο ρόλο στο μέλλον, καθώς στην περιοχή τους βρίσκονται τα μεγαλύτερα αποθέματα πετρελαίου του πλανήτη.

California uber alles

Κάτω από το νόμο «περί χημικού ευνουχισμού» της Καλιφόρνια, ένα 13χρονο αγόρι που κάνει συναινετικό στοματικό σεξ με ένα 12χρονο αγόρι μπορεί να εξαναγκαστεί να υποστεί χειρουργικό ευνουχισμό, ή αλλιώς να αντιμετωπίζει εβδομαδιαίες ενέσεις για το υπόλοιπο της ζωής του με ένα φάρμακο που μιμείται τις επιπτώσεις του ευνουχισμού. Έπειτα από ένα δεύτερο σεξουαλικό αδίκημα, ο ευνουχισμός - χημικός ή χειρουργικός - είναι υποχρεωτικός.

Αυτή είναι μόνο μια παράδοση επίπτωση ενός σχετικά πρόσφατου δρακόντειου νόμου που υπογράφηκε από τον κυβερνήτη της Καλιφόρνια Pete Wilson. Το μέτρο εξαναγκάζει άτομα που έχουν καταδικαστεί δεύτερη φορά για συγκεκριμένα σεξουαλικά αδικήματα, συμπεριλαμβανομένων πράξεων συναινετικού σεξ, να υποβάλλονται κατά την επιτήρησή τους σε ενέσεις της ουσίας medroxyprogesterone acetate, πιο γνωστής με το εμπορικό της όνομα, Depo Provera. Για να αποφύγει κανείς τις ενέσεις, μπορεί να επιλέξει τη χειρουργική αφαίρεση των όρχεων ή των ωοθηκών. Αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των δικαστών η δυνατότητα να επιβάλλουν τον ευνουχισμό στους πρωτάρηδες εγκληματίες.

Κομπόζοντας ότι είναι «το σκληρότερο μέτρο κατά του εγκλήματος στη χώρα», ο πολιτειακός Βουλευτής της Καλιφόρνιας Bill Hoge, ρεπουμπλικάνος, πρότεινε το νόμο τον περασμένο Φεβρουάριο. Βοηθούμενος από την υστερία γύρω στο σεξ και το έγκλημα, ο νόμος κατάφερε να περάσει χωρίς ουσιαστικά εμπόδια από το νομοθετικό σώμα. Οι ανοικτά λεσβίες Βουλευτίνες Carol Midgen και Sheila Kuehl, ήταν ανάμεσα στους μόνους δυναμικούς αντίπαλους.

Η εφαρμογή του νόμου

Ο νέος νόμος επιβάλλει τον ευνουχισμό ως τιμωρία για μια επιλογή από σεξουαλικά αδικήματα που περιλαμβάνουν άτομα κάτω των 13 ετών. Μερικές πράξεις, όπως η σοδομία, καλύπτονται μόνο αν διαπραχθούν με τη βία ή τον εξαναγκασμό. Άλλες περιλαμβάνονται ακόμα κι αν είναι συναινετικές. Σε μερικές περιπτώσεις πρέπει να υπάρχει διαφορά 10 ετών μεταξύ των ατόμων. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως στο στοματικό σεξ, δεν είναι απαραίτητο.

Ο νόμος απαιτεί οι ενέσεις με Depo Provera να αρχίζουν μια βδομάδα μετά την απόλυση του κατόχου από την πολιτεία. Οι ενέσεις συνεχίζονται μέχρι το Τμήμα Σωφρονιστικών Καταστημάτων να κρίνει ότι δεν είναι πλέον απαραίτητες, ή μέχρι ο κρατούμενος να συμφωνήσει να υποβληθεί σε χειρουργικό ευνουχισμό.

Ο Jim Branham, βοηθός του βουλευτή Hoge, δηλώνει ότι οι νομοθέτες επιθυμούσαν οι ενέσεις να υποβάλλονται εφ' όρου ζωής. Αλλά τελικά τα δικαστήρια θα είναι αυτά που θα παίρνουν τις αποφάσεις. Οι καταδικασμένοι δολοφόνοι παραμένουν στην Καλιφόρνια υπό επιτήρηση για όλη τους τη ζωή καμιά φορά, αλλιώς η επιτήρηση σταματά στα τρία χρόνια.

«Όταν πρωτοδιάβασα αυτό το νόμο, μου θύμισε κατευθείαν τα παράξενα και βαρβαρικά κοινωνικά πειράματα που δοκίμασαν στη Ναζιστική Γερμανία», λέει η Kelli Evans, δικηγόρος και μέλος του American Civil Liberties Union (ACLU) για τη Βόρεια Καλιφόρνια, μιας από τις λιγοστές ομάδες που άσκησαν πιέσεις ενάντια στη νομοθεσία.

«Συμφωνούμε ότι τα παιδιά και οι ενήλικες έχουν δικαίωμα στην προστασία από τη σεξουαλική κακομεταχείριση», λέει η Evans, αλλά τονίζει πως το Σύνταγμα περιορίζει την εξουσία της πολιτείας να εισβάλλει στα σώματα των πολιτών. «Μπορεί κανείς να σκεφτεί πολλές περιπτώσεις όπου η κυβέρνηση θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ένα φάρμακο για να ελέγξει συμπεριφορές που αντιπαθεί, τεστοστερόνη για θηλυπρεπή αγόρια, οιστρογόνα στα ανδροπρεπή κορίτσια, Ritalin για παιδιά που θεωρούνται υπερκινητικά. Γι' αυτό ο νόμος τούτος είναι τόσο επικίνδυνος.»

Η επίδραση του φαρμάκου

Στους άνδρες, το Depo Provera μειώνει τα ποσοστά τεστοστερόνης στο αίμα σε επίπεδα ίσα με αυτά ενός παιδιού στην προεφηβική ηλικία. Μερικοί υποστηρίζουν ότι αυτό μειώνει και την ένταση των σεξουαλικών συναισθημάτων. Μπορεί μια πιθανώς κατασταλαμένη σεξουαλική ορμή να μεταφραστεί σε μειωμένη πιθανότητα βιασμού ή παράνομου σεξ? Αυτή ή άποψη υποστηρίζεται από τον John Money, ψυχολόγο του Πανεπιστημίου John Hopkins, και από άλλους που θεωρούν τη σεξουαλική επιθυμία ένα καθαρά βιολογικό, ορμονικό και συνειδητά ανεξέλεγκτο φαινόμενο. Αλλά η Ψυχιατρική Ομοσπονδία της Καλιφόρνια εξέφρασε την αντίθεσή της στο νόμο, λέγοντας ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι μειώνεται έτσι το έγκλημα. Επικριτές του νόμου υποστηρίζουν ότι υπάρχουν μυριάδες λόγοι που κάποιος μπορεί να εμπλακεί σε παράνομο σεξ και πως, τέλος πάντων, δεν είναι κάθε σεξουαλική πράξη εκτός των πλαισίων του νόμου λάθος.

Ένα φάρμακο με ιστορία

Τι είναι τελικά η ουσία Depo Provera? Η επίδρασή της στις γυναίκες παραβάτες αποδεικνύει τη γελιοτότητα του νόμου, μιας και στις γυναίκες λειτουργεί ως αντισυλληπτικό και ως τέτοιο έχει χρησιμοποιηθεί από περίπου 30.000.000 γυναίκες από τη δεκαετία του '60. Η έγκρισή του όμως στις Ε.Π.Α. επήλθε μόνο το 1992, εξαιτίας των παρενεργειών του και την πιθανή καρκινογόνο δράση του. Οι παρενέργειες και οι ανεπιθύμητες ενέργειες του Depo Provera περιλαμβάνουν: ναυτία, κατάθλιψη, τριχόπτωση, θρόμβωση αίματος, εγκεφαλικά επεισόδια, ηπατίτιδα, εμβολή, και οφθαλμολογικά προβλήματα και άλλα. Το φάρμακο μπορεί επιφέρει σημαντικές βλάβες στην υγεία ατόμων με ασθένειες του ήπατος ή καρκίνο του μαστού.

Η έγκριση του Depo Provera από τον FDA αφορά τη χρήση του ως αντισυλληπτικό για γυναίκες. Όταν όμως χρησιμοποιείται για «χημικό ευνουχισμό» χορηγείται σε δοσολογίες 50 φορές υψηλότερες από τις ενδεδειγμένες - για μια μη εγκεκριμένη χρήση.

Παλαιότερα, μερικές πτέρυγες φυλακών έχουν σκεφτεί να κάνουν ενέσεις σε όλους τους άνδρες κρατούμενους με το φάρμακο ώστε να μειώσουν τα περιστατικά ομοφυλοφιλικής δραστηριότητας. Μια αναφορά όμως του Γραφείου Τεχνολογιών Εκτίμησης του Κογκρέσου κατέληξε ότι «μια τέτοια ευρεία και διαδεδομένη χρήση του φαρμάκου θα μπορούσε να απορριφθεί από τα κριτήρια του Ανώτατου Δικαστηρίου για τις απάνθρωπες και παράξενες τιμωρίες: 'πρόκληση στη συνείδηση λογικά πολιτισμένων ανθρώπων'». Πραγματικά.

«Κάθε φορά που έχουμε κυβερνητικούς αξιωματούχους να προσπαθούν να ελέγξουν την ανθρώπινη σεξουαλικότητα ή πρόκληση στη συνείδηση λογικά πολιτισμένων ανθρώπων», λέει η Evans από τον ACLU. Παντού η αναπαραγωγή, είναι εξ φύσεως καταπιεστικό και επιρρεπές στις καταχρήσεις, λέει η Evans από τον ACLU. Παντού

➔ [συνεχίζεται στη σελίδα 15]

Στη δεκαετία του 1930, το μεσοπολεμικό Βερολίνο είχε περισσότερα γκέι μπαρ απ' ό τι η Νέα Υόρκη το 1980. Το 1945 υπήρχαν σχεδόν μόνο ερείπια η ναζιστική λαίλαπα τα είχε σαρώσει όλα στο διάβασ της.

Κάπως έτσι θα μπορούσε κανείς να αφηγηθεί την ιστορία εκείνων των χρόνων μέσα σε δυο σειρές.

Μέχρι τις 30 Ιουνίου 1934, οι περισσότεροι γκέι της Γερμανίας ένοιωθαν ότι ήταν ασφαλείς. Στο κάτω κάτω ο Ernst Roehm, ο ηγέτης των SA, ήταν κι αυτός ομοφυλόφιλος. Το βράδυ όμως εκείνο, δόθηκε η διαταγή από τον Χίτλερ να συλληφθούν αυτοί και η παρέα του και να εκτελεστούν επί τόπου.

Μετά τη λεγόμενη «Νύχτα των μεγάλων μακαιριών», τα πράγματα πήραν μια νέα, επικίνδυνη τροπή. Αφού εξαπολύθηκε μια οργανωμένη προπαγάνδα λάσπης κατά των ομοφυλόφιλων, με σκοπό να τους αποκόψει από την υπόλοιπη κοινωνία, ξεκίνησε μια εκστρατεία συστηματικής καταγραφής τους. Με τηλεγράφημα, στις 24 Οκτωβρίου 1934, τα γραφεία της Γκεστάπο στο Βερολίνο ζητούν από όλα τα αστυνομικά τμήματα να στείλουν καταλόγους στο Βερολίνο. Ιδιαίτερη προσοχή θα δινόταν στα μέλη των εθνικοσοσιαλιστικών οργανώσεων.

Τα τηλεγράφημα αυτά ακολουθήθηκαν από τη σκλήρυνση των σχετικών νόμων. Τώρα πλέον δεν τιμωρούνται οι σεξουαλικές πράξεις μεταξύ ανδρών, αλλά και οι «λανθασμένες» ερωτικές φαντασιώσεις. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση άνδρα που συνελήφθη επειδή «κοιτούσε μόνο τον άνδρα», κατά τις ερωτικές περιπτώσεις ενός ετεροφυλόφιλου ζευγαριού σε ένα παγκάκι. Πραγματικά, χάρις στο θεωρητικό υπόβαθρο του τότε γκέι κινήματος ότι η ομοφυλοφιλία είναι βιολογικό γνώρισμα, δεν τιμωρούνταν πλέον «παράνομες» ενέργειες, αλλά «παράνομοι» τύποι ανθρώπων.

Παρά τις προσπάθειες της Γκεστάπο, τα μέτρα κατά των ομοφυλόφιλων ουσιαστικά δεν απέδωσαν στο επιθυμητό βαθμό. Μέχρι το 1945 υπήρξαν περίπου 100.000 καταγεγραμμένες προσαγωγές και περίπου 50.000 καταδικές. Οι περισσότεροι γκέι, είτε κατέφυγαν στο εξωτερικό είτε παρέμειναν κρυμμένοι και σιωπηλοί. Η μείρα των 50.000 επίσημα καταδικασμένων - σύμφωνα με ιστορικούς ερευνητές, οι πραγματικοί αριθμοί είναι πολλαπλάσιοι: η εκκλήσια της Αυστρίας εκτιμά τους καταδικασμένους σε περίπου 220.000 - ήταν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μαζί με τους υπόλοιπους: εβραίους, τσιγγάνους, άτομα με αναπηρίες, εγκληματίες, κομμουνιστές, απειθαρχες γυναίκες, μάρτυρες του Ιεχωβά και άλλους.

Ασφαλώς το «μαζί με τους άλλους» είναι περισσότερο σχήμα λόγου, παρά πραγματικότητα. Τα ροζ τρίγωνα κρατούσαν σταθερά στον πάτο της ιεραρχίας των στρατοπέδων, μαζί με τους εβραίους. Ήταν αυτοί που κατέληγαν στα στρατόπεδα της κλάσης 3, στους «μύλους του θανάτου». Οι ομοφυλόφιλοι φυλακισμένοι δεν υπέστησαν μεν μαζικές δολοφονίες με αέριο, όπως οι εβραίοι, αλλά αποτέλεσαν το αγαπημένο παιχνίδι για τις σαδιστικές απολαύσεις των ναζί. Εξοντωτική εργασία, ψυχολογικός πόλεμος, απομόνωση από τους υπόλοιπους κρατούμενους, υψηλότατα ποσοστά θνησιμότητας, εν ψυχρώ δολοφονίες και φυσικά τα διαβόδια ιατρικά εργαστήρια. Χιλιάδες γκέι υπέστησαν «πειραματικές θεραπείες» της ομοφυλοφιλίας τους. Προς το τέλος του πολέμου, τους ειπώθηκε ότι θα τους άφηναν ελεύθερους, αν δέχονταν να ευνουκιστούν. Όσοι δέχτηκαν, στάλθηκαν στις μεραρχίες θανάτου, τροφή για τα κανόνια της πρώτης γραμμής του ρωσικού μετώπου.

Οι ομοφυλόφιλοι δεν πήραν ποτέ αποζημίωση,

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

δεν τους ζήτησε ποτέ κανείς συγγνώμη, δεν τίμησε κανείς τη μνήμη τους μετά τον πόλεμο. Και πώς να μη είναι έτσι, αφού η φασιστική απαγόρευση της ομοφυλοφιλίας συνεχίστηκε στη μεταπολεμική Γερμανία για δεκαετίες, ενώ οι «απελευθερωτές» Σύμμαχοι δεν πήγαιναν παραπίσω. Τα ροζ τρίγωνα παρέμειναν σιωπηλά, κουβαλώντας μόνο τους το φορτίο της μνήμης.

Αν η μαζική υποστήριξη του Χίτλερ από το γερμανικό λαό και το υστερικό ποσοστό υπέρ του ναζιστικού κόμματος προβληματίζει κάποιους, τότε η ύπαρξη του Roehm και της παρέας του, είναι σωστό αγκάθι στο πλευρό της κάθε πολιτικά ορθής σκέψης. Ένας ομοφυλόφιλος ναζιστής?

Στην πραγματικότητα, η ομοφυλοφιλία ήταν διαδεδομένη παντού μέσα στα SA, τα SS και τις εθνικοσοσιαλιστικές οργανώσεις. Αυτό που παραβλέπεται είναι πως ήταν το ίδιο διαδεδομένη κι ανάμεσα στους εργάτες, στους διανοούμενους, την αστική τάξη, στους φτωχούς και στους πλούσιους. Και βέβαια στους κομμουνιστές. Την ίδια στιγμή που το ναζιστικό κόμμα εξαπέλυε κυνηγητό στους εχθρούς της πατρίδας και της λαμπερής εθνικοσοσιαλιστικής προοπτικής, η σταλινική ΕΣΣΔ κυνηγούσε τους γκέι ως φα-

σιτικά στοιχεία. Εξολοθρεύετε τους ομοφυλόφιλους και ο ναζισμός θα εξαφανιστεί, έλεγε χαρακτηριστικά ο Γκόρκι. Υπήρξαν ομοφυλόφιλοι SS και ομοφυλόφιλοι κομμουνιστές που πέρασαν στην ένοπλη αντίσταση στο εξωτερικό. Και οι δύο όμως, έπρεπε να κρύβουν τις σεξουαλικές προτιμήσεις τους και τους συντρόφους τους.

Ασφαλώς, σκοπός μας δεν είναι να ζητήσουμε τον σίκτο και τη λύπη κανενός. Εξάλλου έχουμε μια δυσπιστία απέναντι στα ευγενικά αισθήματα. Μπορεί να είναι στη μόδα να χιζούμε μνημεία για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων στη Θεσσαλονίκη - ξεπλένοντας έτσι τις όποιες τύψεις έχουμε για το φασισμό που κρύβουμε μέσα μας - συνεχίζουμε όμως τις επιδρομές στους τσιγγάνικους καταυλισμούς, τις συλλήψεις ομοφυλόφιλων στα πάρκα και τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης ατόμων με νομική υπέρταση στα άστυα.

Η γνώση της ιστορίας μάς βοηθά να κατανοήσουμε ότι, ακόμα κι αν μερικοί δεν θα ήθελαν να το παραδεχτούν, η μισαλλοδοξία και ο ρατσισμός του σίμερα δεν διαφέρει και τόσο πολύ από το ρατσισμό του χθές.

«Για μισό χρόνο ήμουν ακυμμένος μπρούμυτα... Τα χέρια μου ήταν δεμένα στους αστραγάλους. Όταν έφερναν το φαγητό, το μολο ήταν στο πάτωμα· το έκυαν από ψηλά και απλώνονταν σε όλο το πάτωμα. Έπρεπε να το γλύφω με τη γλώσσα μου. Δεν μπορούσαμε να πάρουμε στην τουαλέτα, κι έτσι παντελόνια μας ήταν συνεχώς υγρά.» — Από το "Μας σημάδεψαν με ένα μεγάλο Α", ντοκιμαντέρ των Joseph Weishaupt και Elke Jeanron.

Η εκτέλεση του Τζο

Μια μέρα τα μεγάφωνα μας πρόσταξαν να αναφερθούμε αμέσως στο χώρο παρουσίας. Φωνές και ουρλιαχτά μας παρότρυναν να βρεθούμε εκεί χωρίς καθυστέρηση. Περικυκλωμένοι από άνδρες των SS, έπρεπε να σχηματίσουμε ένα τετράγωνο και να σταθούμε προσοχή, όπως κάναμε στην πρωινή παρουσίαση. Ο διοικητής εμφανίστηκε μαζί με όλο το γενικό επιτελείο του. Υπέθεσα ότι επρόκειτο να μας τα πρήξει άλλη μια φορά με την τυφή του πίστη στο Ράιχ, μαζί με έναν καταλόγο διαταγών, προσβολών και απειλών - μιμούμενος τα δίδαγμα ξεσπασματα του αφεντικού του, του Αδόλφου Χίτλερ. Αλλά το πραγματικό μενού ήταν πολύ χειρότερο: μια εκτέλεση. Δύο άντρες των SS έφεραν ένα νεαρό άνδρα στο κέντρο του τετραγώνου. Τρομοκρατημένος, αναγνώρισα τον Jo, τον αγαπημένο μου φίλο, που ήταν μόλις 18 χρονών. Δεν τον είχα εντοπίσει προηγουμένως στο στρατόπεδο. Είχε φτάσει πριν ή μετά από εμένα? Δεν είχαμε δει ο ένας τον άλλος στη διάρκεια των ημερών πριν να συλληφθώ από τη Γκεστάπο.

Τώρα πάγωσα από τον τρόμο. Προσευκόμενοι να είχε ξεφύγει από τους καταλόγους τους, τα μαζώματά τους, τις ταπεινώσεις τους. Και να τός τώρα εδώ, εμπρός στα αδύναμα μάτια μου, που γέμιζαν δάκρυα. Ανόμοια από εμένα, δεν είχε μεταφέρει ούτε επικίνδυνα γράμματα, ούτε είχε σκίσει αφίσες ή υπογράψει τίποτα δηλώσεις. Τι είχε συμβεί? Για τι πράγ-

μα τον είχαν κατηγορήσει τα τέρατα? Εξαιτίας της αγωνίας μου ξέχασα εντελώς την απαγγελία της θανατικής καταδίκης.

Τα μεγάφωνα μετέδωσαν κάμποση θορυβώδη μουσική ενώ τα SS τον έγδυσαν αφήνοντάς τον γυμνό και σφίνωσαν ένα τεκεκεδένιο κουτί στο κεφάλι του. Έπειτα αμόλυσαν τα θηριώδη γερμανικά τσασπαόσκυλά τους κατά πάνω του: τα σκυλιά-φύλακες δάγκωσαν πρώτα τα γεννητικά του όργανα και τους γλουτούς, κατόπιν τον καταβρόχθισαν εμπρός στα μάτια μας. Τα ουρλιαχτά του πόνου του πήραμορφώνονταν και ενισχύονταν από το νόμο μέσα στον οποίο ήταν παγιδευμένο το κεφάλι του. Το άκαμπο σώμα μου τρέκλιζε, τα μάτια μου έμεναν ορθόνοικτα εμπρός σε τόσο πολύ τρόμο, δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια μου, προσευκόμενοι πυρετωδώς να κάσει τις αισθήσεις του γρήγορα.

Από τότε μερικές φορές ξυπνώ ουρλιάζοντας στη μέση της νύχτας. Εδώ και πενήντα χρόνια εκείνη η σκηνή συνεχίζει χωρίς διακοπή να περνά ξανά και ξανά από το μυαλό μου. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη βάρβαρη δολοφονία της αγάπης μου - εμπρός στα μάτια μου, εμπρός στα μάτια μας, γιατί υπήρχαν εκατοντάδες μαρτύρων...

Από το βιβλίο «I, Pierre Seel: Deported Homosexual» του Pierre Seel, Basic Books - a division of Harpers Collins, 1995

YOU SEXY THING

Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μερικά ροζ τρίγωνα γίνονταν ερωμένοι των διοικητών των κοπιώνων ή άλλων ανδρών σε αρχηγικές θέσεις μεταξύ των φυλακισμένων. Ήταν γνωστοί ως κοικλιστικά αγόρια. Αυτή η θέση τους επέφερε κάποια προστασία για όσο διάστημα διαρκούσε η ερωτική σχέση. Τα ροζ τρίγωνα δέχονταν συνεχώς την κακομεταχείριση των SS, των αξιωματικών του στρατοπέδου και των υπόλοιπων φυλακισμένων. Σπάνια χρησιμοποιούσαν το όνομά τους για να τους καλέσουν - συνήθως τους αποκαλούσαν κωλότρυπες, βρομιάρες αδερφές ή μπινέδες. Επιτρέπεται να μιλούν μόνο μεταξύ τους, έπρεπε να κοιμούνται με ανοικτά τα φάτα και τα χέρια έξω από τις κουβέρτες τους.

Ενώ στους άνδρες με τα ροζ τρίγωνα αναθέτονταν οι σκληρότερες εργασίες και αυτοί δέχονταν συνεχή κακομεταχείριση για τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις, ένας σημαντικός αριθμός «φυσιολογικών» ανδρών εμπλεκόνταν σε ομοφυλοφιλικές πράξεις ατιμώρητα - ήταν μια διεξόδος ανάγκης. Αυτά τα διπλά μέτρα και σταθμά ήταν ένα ακόμα ψυχολογικό φορτίο για τα ροζ τρίγωνα.

Οι SS το θεωρούσαν σπουδαίο άθλημα να βρασιάζουν ομοφυλόφιλους. Ο διοικητής του στρατοπέδου στο Flossenbürg συχνά διάταζε το μαστίγωμά τους. Καθώς τα θύματα ούριλιζαν, αυτός «βρασιάζανε με ένταση, και αντανάιζον με μανία μέσα στα παντελόνια του μέχρι που έκαναν», χωρίς να δίνει σημασία στους εκατοντάδες των θεατών. Ένας δούκλος γκέι περέας έφαγε κλωπίτες παντού στα γεννητικά του όργανα από τους SS που του είπαν: «Βρόμικη τσούλα, μπορείς να κατουράς με την κωλότρυπα σου στο μέλλον.» Δεν μπόρεσε, μας και πέθανε την επόμενη μέρα. Αυτότερες μάρτυρες αναφέρουν βασανιστήρια μέχρι θανάτου ομοφυλόφιλων με γαργαλιό, με το διαδοχικό βούτηγμα των όρχεων σε καυτό και παγωμένο νερό διαδοχικά ή με το μπίτσο ενός σκουπίδιου στον πρωκτό τους.

Ο Himmler, που ήθελε να εξολοθρευθεί δια παντός τους ομοφυλόφιλους, είχε την ιδέα να τους θεραπεύσει με υποχρεωτικές επισκέψεις στο μπουρδέλο του στρατοπέδου στο Flossenbürg. Δέκα γυναίκες παρέϊκαν τις υπηρεσίες τους με μικρή επιτυχία. Στις γυναίκες είχε λεχθεί πως θα τις αφήναν ελεύθερες μετά από έξι μήνες, αλλά τελικά τις έστειλαν στο Άουσβιτς.

Τα ροζ τρίγωνα εργαζόνταν στους λάκκους με τον ήλιο στα Sachsenhausen, Buchenwald, Flossenbürg και Mathausen. Εσπάζονταν χιόνι με τα γυμνά τους χέρια στο Άουσβιτς και αλλού. Χρησιμοποιούνταν ως ζωντανά στόχα σκοποβολής. Είχαν τις πιο βρόμικες εργασίες σε όλα τα στρατόπεδα. Προς το τέλος του πολέμου, τους είπαν ότι θα τους απελευθέρωναν αν τους επέτρεπαν να τους ενουσιάζουν. Όσοι συμφώνησαν στάθηκαν στη διαβόητη μονάδα Dittwanger, τροφή για τα κανόνια του Ρωσικού Μετώπου.

ΘΕΜΑ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΣ ΕΥΝΟΥΧΙΣΜΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΗ

Ο Αρχηγός των SS και ο Διευθυντής της Γερμανικής Αστυνομίας στο Υπουργείο Εσωτερικών του Ράιχ S-Kr 3 Nr. 623/37 V1

Προς: Το Γραφείο Εγκλημάτων Υποθέσεων της Αστυνομίας του Ράιχ

Στην οδηγία του Ράιχ, από τον Υπουργό Εσωτερικών και τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με ημερομηνία 23-1-1936 (RMBIV, p.258) δηλώνεται ότι η εθελοντική απόφαση για ευνουχισμό δεν πρέπει να επηρεάζεται από εξαναγκασμό, έστω και έμμεσο. Συγκεκριμένα, λέει: «Είναι δεν επιτρέπεται επομένως να καταστεί η αναστολή οποιοδήποτε μέρους μιας ποιητής εξαρτώμενη από τη συναίνεση.»

«Για να αποφευχθεί λανθασμένη ερμηνεία αυτών των διαταγών, τονίζω ότι, σε συμφωνία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ράιχ, η συγκατάθεση που απαιτείται σύμφωνα με το τμήμα 14, πρόταση 2 του Νόμου Προστασίας Απογόνων με Κληρονομικές Λοθένειες δεν προβάλλεται εάν σε έναν σεξουαλικά παραβήτη υπό προληπτική κράτηση επαφεί ότι έπειτα από την εκτέλεση του ευνουχισμού πιθανά θα είναι δυνατόν να αφηθεί ελεύθερος από την προληπτική κράτηση. Σας ζητώ να ενεργήσετε δεόντως στις αρμόζουσες περιπτώσεις.»

RKPA. 6001/426.36

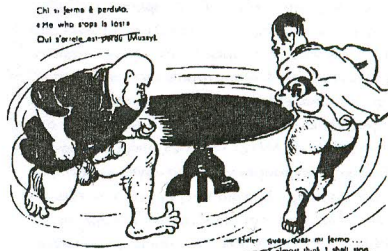
ΑΝΤΙΠΟΥΣΤΙΑΔΑ

Παρακολουθώντας τον κικεώνα φασιστικών σουσαρτησιών του «Ερμής TV», ένα πράγμα γίνεται γρήγορα κατανοητό: οι εντόπιοι προδότες και πράκτορες των Σκοπιών είναι κατά κανόνα «κίναϊδοι». Ποιοι όμως είναι αυτοί διεθνοί κίναϊδο-πράκτορες; Δυσκολευόμαστε να τους εντοπίσουμε στην «αντιφασιστική» όχθη, μας και είναι γνωστό σε όλους ότι πούστης και μέλος του ΚΚΕ δεν γίνεται - με απόφαση συνεδρίου.

Το σκηνικό θόλωναν ακόμα περισσότερο μερικά νεότευκτοι απολογητές «του δικίου του εργάτη», οι οποίοι μέσα στον χιπ-χοπ τσομπουκά τους δεν παραλείπουν να θέσουν και κάθια διλήμματα, όπως: «Που λες, γνωστά τα νούμερα που σήσαν' τη γιορτή... / Μα ποιος μαλάκας είναι αυτός που τους πληρώνει / και το κοινό τους, κερατάδες τελειωμένοι κι αδερφές. Τράβα μ' αυτούς κι εσύ αν θες...» Παρόλο που θαυμάζουμε στιχουργικά τους ΝΕΒΜΑ (το «αν θες» κάνει φοβερή ομοιοκαταληξία με το «αδερφές») δεν θα επιθυμούσαμε να πέσουμε στα χέρια τους. Στη γωνιά καρδοκούν κι οι πρωτοπόροι της εγκώχιας χιπ-χοπ σκηνής, οι ACTIVE MEMBER. Ο πρόσφατος χαμός κάμποσων εργατών στα ναυπηγεία φέτος, από «βιομηχανικό ατύχημα», κατέστησε το ρεπερτόριο τους πολύ δημοφιλές στους λάτρεις της επανάστασης του καναπέ. Ακούσαμε λοιπόν, λίγες ώρες μετά το ατύχημα, τον «8θμίσ» να μεταδίδει, ολο λύπη και ουγκρατημένη οργή, το σχετικό όσμα περί ατυχημάτων - για τα οποία φταίει τα αφεντικά που 'ναι όλα αδερφές.

Ίσως κάποτε ήπρεπε να το κωνέψουμε: δεν είμαστε παρά «πρόϊοντα του καπιταλισμού», όπως είχε το Θράσος να υποστηρίξει μετά από έξι χρόνια ραδιοφωνικών εκπομπών της Ο.Π.Ο.Θ. στο Ράδιο Κιβωτός μας, συμπληρώς κατά το άλλο, επισκέπτρια «συντρόφισσα».

Αλλά από την άλλη, οι απολογητές της «αποενοχοποίησης του πατριωτισμού» μας προβληματίζουν έντονα. Ίσως ήπρεπε πάλι να ξανασκεφτούμε και την στιμωτική συνεισφορά μας στην κατάρρευση της ένδοξης πατρίδας μας. Σύμφωνα με την εναρκτήρια ομιλία του Σαράντου Καργάκου, στην πρώτη εκδήλωση του «Δικτύου 21»: «Κανόνιστε ως έθνος. Χάναμε τη γλώσσα μας, καταρρέουν οι αξίες. Ζούμε την εποχή της εκποίστευσης του έθνους. Κίναϊδοι και απεκολλημένοι διευθύνουν τη χώρα. (...) Γεμίσαμε στανιστές και ναρκομανείς.» Καθόλου τυχαία, το σύνδρομο καταδωξής του λαμπρού αυτού φιλολόγου δεν περιορίζεται σε εμάς: «Εικάζε-

ται ότι και ο στρατάρχης Τίτο, ο δημιουργός του σημερινού 'Σκοπιανού Ζητήματος', ήταν εβραϊκής καταγωγής.»

Προσφορά σε όλους τους φασίστες κάθε απόχρωσης, λοιπόν, τα δύο ντοκουμέντα που παραθέτουμε δίπλα, για τα οποία αν κανείς σκεφτεί τις συγκυρίες κάτω από τις οποίες κυκλοφόρησαν, μάλλον θα συμφωνούσε ότι καμία προπαγάνδα, όσο ηλιθια κι αν είναι, δεν είναι ποτέ αθώα.

Οι άνδρες με τα ροζ τρίγωνα

Το μπλοκ μας ήταν κατεληγμένο από ομοφυλόφιλους, με περίπου 250 άνδρες σε κάθε πτέρυγα. Μπορούσαμε να κοιμηθούμε μόνο φορώντας τις πουκαμίες μας για τον ύπνο, και έπρεπε να κρατάμε τα χέρια μας έξω από τις κουβέρτες, επειδή: «εσείς οι πούστο-κωλότρυπες δεν πρόκειται ν' αρχίσετε να τραβάτε μαλακία εδώ πέρα!»

Τα παράθυρα είχαν ένα εκατοστό πάγιο επάνω τους. Όποιον ανακάλυπταν ότι φορούσε τα εσώρουχά του στο κρεβάτι, ή είχε το χέρι του μέσα στην κουβέρτα του — υπήρχαν έλεγχοι σχεδόν κάθε νύχτα — τον έπαιρναν έξω και άδειάζαν αρκετά κανάτια με νερό επάνω του πριν να τον αφήσουν να στέκεται εκεί έξω για τουλάχιστον μια ώρα. Μόνο λίγοι άνθρωποι επέζησαν από αυτή τη μεταχείριση. Το λιγότερο που μπορούσες να πάθεις ήταν βρογχίτιδα, και ήταν σπάνια περίπτωση για ένα οπιοδηήτο γκέι που τον έπαιρναν στο αναρρωτήριο να βγει ζωντανός. Εμείς που φορούσαμε τα ροζ τρίγωνα είχαμε προτεραιότητα για τα ιατρικά πειράματα, κι αυτά εν γένει κατέληγαν στο θάνατο. Έτσι, από τη δική μου πλευρά, έπαιρνα κάθε μέτρο που μπορούσα να πάρω για να μην προσβάλλω τους κανονικούς.

Ο αρχηγός του μπλοκ μας και οι βοηθοί του ήταν «πράσινοι», δηλαδή εγκληματίες. Είχαν τη φάτσα εγκληματία και συμπεριφέρονταν ως τέτοιοι. Βίαιοι και κυνικοί έλεος απέναντι σε εμάς τις «αδερφές», ενδιαφερόμενοι μόνο για τα δικά τους πρόνομια και πλεονεκτήματα, αποτελούσαν ηγή φόβου για μας το ίδιο όσο και οι SS.

Στο Sachsenhausen, τουλάχιστον, ένας ομοφυλόφιλος δεν επιτρεπόταν ποτέ να έχει Σοσιαδηήτο υπεύθυνη θέση. Ούτε μπορούσαμε να μιλάμε με κρατούμενους από άλλα μπλοκ, με σήμα διαφορετικού χρώματος, με έλεγχο ότι θα προσπαθούσαμε να τους αποπλανήσουμε. Κι όμως, η ομοφυλοφιλία ήταν πολύ περισσότερο παρούσα στα άλλα μπλοκ, όπου δεν υπήρχαν άνδρες με ροζ τρίγωνα, παρά στο δικό μας.

Μας απαγορευόταν επίσης να πλησιάσουμε κοντύτερα από πέντε μέτρα στα άλλα μπλοκ. Όποιον έπιαναν να πλησιάζει πιο κοντά τον μασιγώντας πάνω στο «άλογο» και ήταν βέβαιο ότι θα έτρωγε 15 με 20 χτυπήματα. Παρόμοια, στις υπόλοιπες κατηγορίες κρατούμενων απαγορευόταν να εισέλθουν στο μπλοκ μας. Έπρεπε να παραμείνουμε απομονωμένοι, οι καταρμένοι των καταρμένων, οι «κακοσοδερφές» του στρατοπέδου, καταδικασμένοι στην εξάφηση και ανήμπορα λεία για όλα τα πειράματα που μας επέβαλλαν οι SS και οι αρχηγοί του στρατοπέδου.

Ημέρα ξεκινούσε κάθε φορά στις 6 το πρωί, ή στις 5 όταν ήταν καλοκαίρι, και μέσα σε μισή ώρα μόνο έπρεπε να πλυθούμε, να ντυθούμε και να στρώσουμε τα κρεβάτια μας με στρατιωτικό τρόπο. Αν περὸλα αυτά μας έμενε χρόνος, μπορούσαμε να φάμε πρωινό, που σήμαινε να καταπιούμε βιοστικά την αραή σούπα με αλεύρι, κουτί ή χλιαρή, και να φάμε το κομμάτι του ψωμιού μας. Έπειτα είχαμε να σχηματίσουμε οκτώδες στο προαύλιο για την πρωινή παρουσίαση. Ακολουθούσε η δουλειά, το χειμώνα από τις 7:30 π.μ. μέχρι τις 5 μ.μ., και το καλοκαίρι από τις 7 π.μ. μέχρι τις 8 μ.μ., με μισή ώρα διάλειμμα από τη δουλειά. Έπειτα από την εργασία, κατευθυνόταν πίσω στο στρατόπεδο και αμέσως παράταξη για τη βραδινή παρουσίαση.

Κάθε μπλοκ παρέλαυσε σε σχηματισμό στο προαύλιο και είχε τη μόνιμη του θέση εκεί. Η πρωινή παρέλαση δεν κρατούσε τόσο πολύ όσο η πολύ φοβούμενη βραδινή, γιατί μετρούσαν μόνο οι αριθμοί των μπλοκ, πράγμα που έπιανε καμιά ώρα, και έπειτα δινόταν η διαταγή να σχηματιστούν οι ομάδες εργασίας.

Σε κάθε παρουσίαση, έπρεπε να είναι παρόντες και αυτοί που είχαν πεθάνει, δηλαδή τους ξαπλώνουμε στην άκρη του μπλοκ μας και τους μετρούσαμε κι αυτούς. Μόνο μετά την παρουσίαση, και αφού ελέγχονταν από τον αξιωματικό αναφοράς, τους έπαιρναν στο νεκροφυλάκιο και κατόπιν τους έκαμαν.

Οι φυλακισμένοι που ήταν ανίκανοι έπρεπε επίσης να εμφανιστούν στην αναφορά. Ξανά και ξανά βοηθούσαμε ή μεταφέραμε μαζί μας στο προαύλιο συντρόφους φυλακισμένους που είχαν ξυλοκοπηθεί από τους SS μόλις ώρες πριν. Ή έπρεπε να φέρουμε μαζί μας συντρόφους φυλακισμένους που ήταν μισοπαγωμένοι ή με πυρετό, έτσι ώστε να συμπληρωθεί ο αριθμός μας. Αν έλειπε κάποιος άνδρας από το μπλοκ μας αυτό σήμαινε χτυπήματα κι έτσι πολλούς θανάτους.

Σε εμάς, τις νέες αφίξεις, μας είχαν να αναθέσει την εργασία μας, που ήταν να κρατάμε την περιοχή γύρω από το μπλοκ μας καθαρή. Αυτό, τουλάχιστον, ήταν αυτό που μας είχε ο επικεφαλής. Στην πραγματικότητα, ο στόχος τους ήταν να αφήσουν και την τελευταία αναλαμπή ανεξάρτητου πνεύματος που πιθανά να παρέμεινε στους νέους φυλακισμένους, μέσα από άσκοπη αλλά βαριά εργασία, και να καταστρέψουν την ελακτική ανθρώπινη αξιοπρέπεια που μας απέμεινε ακόμα. Αυτή η εργασία διαρκούσε μέχρι να έρθει στο μπλοκ μας μια νέα πορτίδα από κρατούμενους με ροζ τρίγωνα, οπότε και μας αντικαθιστούσαν.

Η δουλειά μας, λοιπόν, ήταν η εξής. Το πρωί έπρεπε να κουβαλάμε το χιόνι έξω από το μπλοκ μας από την αριστερή μεριά του δρόμου στη δεξιά. Στο απόγευμα είχαμε να μεταφέρουμε το ίδιο χιόνι πίσω από τη δεξιά μεριά στην αριστερή. Δεν είχαμε καρότσια και φτυάρια για τις δουλειές αυτές, θα ήταν υπερβολικά απλά για εμάς τις «αδερφές». Όχι, τα SS αφεντικό μας είχαν σκεφτεί κάτι πολύ καλύτερο.

Έπρεπε να φοράμε τα παναφόρια μας με τα κομπιά ανάποδα και να τοποθετούμε το χιόνι στη «σκούλα» που δημιουργούσαν. Έπρεπε να σπρώχνουμε το χιόνι με τα χέρια μας — με τα γυμνά μας χέρια, καθώς δεν είχαμε καθόλου γάντια. Εργαζόμεσαν σε ομάδες των δύο. Είκοσι γύροι μαζίμας του χιονιστού με τα χέρια μας, έπειτα είκοσι γύροι κουβαλώντας το. Κι έτσι συνεχίζαμε, μέχρι να μπει το βράδυ, και όλα εινε διπλάσι!

Αυτό το πνευματικό και ομαστικό μορτίριο κράτησε έξι μέρες, μέχρι που τα τελευταία καινούρια ροζ τρίγωνα κατέφθασαν στο μπλοκ μας και ανέλαβαν από εμάς. Το χέρι μας ήταν παντού σκαμμένα και μισοπαγωμένα, και είχαμε γίνει ήλιθοι και αδιάφοροι ακλαβί των SS.

Έμαθα από φυλακισμένους που ήταν για αρκετό καιρό στο μπλοκ μας ότι το καλοκαίρι μια παρόμοια εργασία γινόταν με χώρα και άμμο. Πάνω από την πύλη του στρατοπέδου, όμως, ήταν γραμμένο το «γεγάτο νόημα» σύνθημα των Ναζί με μεγάλα κεφάλαια γράμματα: «Η εργασία απελευθερώνει!»

Από το «The men with the Pink Triangles» του Heinz Heger, Alyson Publications, 1980.

ΜΗΝΥΣΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ

Μια ομάδα ορθόδοξων Εβραίων ραβίνων κατέθεσαν μήνυση στις αρχές του Σεπτεμβρίου που μας πέρασε ενάντια στο Μουσείο του Ολοκαυτώματος στη Νέα Υόρκη γιατί χρησιμοποίησε κοινότητα για να τιμήσει τη μνήμη των ομοφυλόφιλων θυμάτων της ναζιστικής περιόδου.

Περισσότεροι από μια ντουζίνα ραβίνι καθώς και δύο καθολικοί ιερείς μήνυσαν το Μουσείο Εβραϊκής Κληρονομιάς και την Επιτροπή του Μουσείου Ολοκαυτώματος στη Νέα Υόρκη διατεινόμενοι ότι οι απόψεις που εκφράζει το μουσείο είναι «απεχθής» για τους ορθόδοξους εβραϊσμούς και καθολικούς εναγόντες.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΓΙΑ ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ

Η βασισμένη στο βραβευμένο ομώνυμο θεατρικό έργο του Μάρτιν Σέρμαν ταινία «Μπεντ», έφραγε ένα ηχηρό χαστούκι από την Κινηματογραφική Ομοσπονδία Αμερικής (MPAA) η οποία κατατάσσει τις ταινίες. Το «Μπεντ» έλαβε το χαρακτηρισμό NC-17, που σημαίνει ότι απαγορεύεται αυστηρά να τη δει άτομο κάτω των 17, με ή χωρίς ενήλικα συνοδό. Η κατάσταση αυτή σφειλεται σε μια ακνηή οργάνωση που διαρκεί ένα περίπου λεπτό και λαμβάνει χώρα σε ένα κλαμπ του Βερολίνου. Για να καταταχθεί η ταινία ως «κατάλληλη», θα έπρεπε να αφαιρεθεί η ακνηή αυτή.

ΕΝΑΣ ΚΑΦΕΣ

Προς τους εισαγγελλείς του τοπικού δικαστηρίου του Βερολίνου, NW 40, Turnstrasse 91.

Με αυτό το γράμμα ασκά μήνυση σε βάρος του Dr. Wilhelm Rohlandt και στη γυναίκα του Lotte, και οι δύο κάτοικοι Βερολίνου, Charlottenburg 9, 9 Bolivarallee για τον παρακάτω λόγο:

Η κυρία Lotte Rohlandt, που πριν, κι ακόμα και μετά, την Ανάληψη της εξουσίας είχε σχεδόν αποκλειστικά επαφή με Εβραϊκούς κύκλους, διατρούσε ιδιαίτερη επαφή με την καθαρή Εβραία Margarethe Moss, που ζούσε στο Berlin-Charlottenburg, κοντά στο Sauerplatz μέχρι την αυτοκτονία του εν λόγω στόμογύριου στην πρωτοκρανία του 1941/42. Μέχρι το 1941, έκανε η μία στην άλλη εβδομαδιαίως επισκέψεις για καφέ. Όταν είχε διενεργηθεί η γενική κατάσχεση της Εβραϊκής περιουσίας από την πολιτεία, ο Εβραϊσμός και η Lotte Rohlandt προσάρθρασαν να αποφύγουν αυτό το μέτρο βάλοντας την ίδια την κυρία Rohlandt να κουβαλά αντικείμενα, κλπ. σμπαλοριμένα μέσα σε βαλίτσες από το σπίτι του Εβραϊσμού προς φύλαξη στο δικό της σπίτι. Επιπλέον η κυρία Rohlandt επανειλημμένα είπε ότι δεν είχε δηλώσει όλα τα κοσμήματα του σπιτιού της στη δήλωση περιουσίας και ότι τα είχε δηλώσει ως απομιμήσεις. Πρέπει να υποτεθεί ότι ο σύζυγος της Dr. W. Rohlandt ήταν ενήμερος για όλα αυτά τα μέτρα, επειδή γνωρίζε τις επαφές της γυναίκας του με τον Εβραϊσμό και ο ίδιος συμμετείχε στις συναντήσεις για καφέ. Ο Dr. W. Rohlandt είχε επίσης πληρώσει για να φυγαδεύσει τον γιο του στη Σαγκάη το 1934, για να τον σώσει από αστυνομικές ανακρίσεις και την αναλογούσα τιμωρία που θα αντιμετώπιζε επειδή ήταν ομοφυλόφιλος.

Επειδή είναι αδύνατον για μένα από το πεδίο της μάχης να βρω τα κατάλληλα άρθρα και να συντάξω αυτή τη μήνυση σύμφωνα με αυτά, εκληπαρώ τον εισαγγελέα να αναφέρει αυτούς τα άρθρα που ταιριάζουν για την, κατά τη γνώμη μου, εγκληματική συμπεριφορά.

Χαίλ Χίτλερ!

Υπογραφή: Dr. Schmitt

Ο FRANZ SCHNEIDER ΜΕ ΤΟ ΦΙΛΟ ΤΟΥ

Ως μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο Franz Schneider συνελήφθη το 1933 και ξανά στη Βιέννη το 1934. Έπειτα από την ένωση της Αυστρίας πήγε στη Γαλλία. Επειδή το κόμμα δεν γνώριζε για την ομοφυλοφιλία του, ο φίλος του που τον συνόδευε παραμιαζόταν ως οπαδός. Στη Γαλλία ο Franz Schneider μπήκε στην Αντίσταση. Μαζί με τον φίλο του βρήκε στέγαστρο στο σπίτι μιας γυναίκας κομμουνίστριας κοντά στο Παρίσι. Έπειτα από την επέλαση των Γερμανών, και οι δύο, σαν αλλοδαποί που ήταν, οδηγήθηκαν στο στρατόπεδο Gurs, όπου ο Schneider εξαιτίας των καλών γυλιικών του έγινε αρχηγός του κοινά τους. Όταν αρρώστησε από φλεγμονή των πνευμόνων το Νοέμβριο του 1941, ζήτησε από τον Ερυθρό Σταυρό να του δώσει ένα διαβητήριο για την Αυστρία. Έτσι κατάφερε να επιστρέψει στη Βιέννη, όπου παρέμεινε ανενόχλητος. Από τον αδερφό του, που ήταν στο Λουβίτς γιατί είχε πολεμήσει στον Ισπανικό Εμφύλιο, είχε λάβει καταγραφές των φόνων που διαπράττονταν εκεί. Γι' αυτό το λόγο ο Franz Schneider ίδρυσε μια παράνομη κομμουνιστική ομάδα στη Βιέννη, που πορταζε φυλλάδια και έκανε διάφορες πράξεις δολιοφθορίας. Η συντριβή της Ουγγαρέζικης Άνοιξης αποδείχθηκε ότι ήταν μια σημαντική στιγμή στη ζωή του εκ πεποιθήσεως κομμουνιστή. Ο Franz Schneider εγκατέλειψε το κόμμα την ίδια χρονιά.

Οι εξολοθρευτικοί δαίμονες

Μια που λέγονται τόσες ποταπές τερατολογίες για τους ομοφυλόφιλους και το ναζισμό, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν ασυνείδητα τη σιωπή για την εξορία και το μαζικό μακελειό των «κόκκινων τριγώνων», ας θυμηθούμε πως ο Χίτλερ προσωπικά ποτέ δεν έκρυψε την απέχθειά του για τους έρωτες μεταξύ ανδρών. Ο Ρ. Νίτλς, ιδρυτής της Γκεστάπο, διηγείται μέσα στα απομνημονεύματά του ότι ο Χίτλερ απέδιδε στην ομοφυλοφιλία την πραγματική αιτία της παρακμής της αρχαίας Ελλάδας. Η ελαχίστη ανοχή ως προς τούτο το θέμα θα οδηγούσε αναπόφευκτα στον εκφυλισμό της Ράτσας.

Μόνο ο συσχετισμός των δυνάμεων ανάμεσα στα SS και τα SA υποχρέωνε τον Χίτλερ σε κάποια μετρισιότητα απέναντι στους ναζί αξιωματούχους, όπως τον Ροehm, ύποπτους για ανίθικες πράξεις ενάντια στη φύση. Από κάποια πλευρά είναι η σχετική «ανεξαρτησία» του Ροehm, την οποία ο Χίτλερ τόσο προσπάθησε να σπάσει, που εξηγεί την υπόληψή του. Το 1925, η «αναισχυντία» του έφτασε μέχρι να κινήσει μια δημόσια δίκη σε βάρος ενός ζιγκολό, που τον είχε εξαπατήσει, και παρουσιάστηκε σαν ομοφυλόφιλος δημόσια. Στο κάτω κάτω, ο επίσημος θεωρητικός του ρατσιστικού ναζισμού, ο Ρόζενμπεργκ, ήταν βέβαια εβραϊός... Αλλά κανένας δεν σκέφτηκε ποτέ να το προσάψει αυτό στο λαό του Ισραήλ. Ενώ ο Ροehm, ακόμα και σήμερα, προσφέρει σ' όλα τα είδη των ψευτο-σοφών μια ευκαιρία για να δικαιολογήσουν την απέχθειά τους για τους ομοφυλόφιλους.

Τον Μάρτιο του 1934 (είμαστε τρεις μήνες πριν απ' τη «νύχτα των μεγάλων μαχαιριών», σημειώστε το καλά), η Σοβιετική Ένωση υιοθετεί ένα νέο νόμο, που τιμωρεί τις ομοφυλοφιλικές πράξεις μεταξύ συναινούσων αντρών με φυλάκιση μέχρι πέντε χρόνων. Η ποινή επεκτείνεται και μέχρι οκτώ χρόνια στην περίπτωση που έγινε χρήση βίας ή κατάχρηση εξουσίας. Μεγάλοι διωγμοί εξαπολύονται απ' άκρη σ' άκρη όλης της χώρας, οι πρώτοι αυτού του εί-

δους σ' όλο τον κόσμο. Στη Μόσχα, στο Λένινγκραν, στο Καρκόβ, στην Οδησσό, σ' όλες τις μεγάλες πόλεις, η αστυνομία συλλαμβάνει τους «γνωστούς» ομοφυλόφιλους, οι οποίοι οδηγούνται στη Σιβηρία.

Μεταξύ Στάλιν και Χίτλερ, οι δυστυχημένοι ομοφυλόφιλοι πληρώνουν ένα τερατώδες παιχνίδι αντικατοπτρισμού. Οι ναζί, είχαν βρει κατά των μαρξιστών την ιδέα ότι η Διεθνής έχει διαβρωθεί, όπως και τα κομμουνιστικά κόμματα, από Εβραίους. Ιδέα, που εξάλλου ώθησε την ΕΣΣΔ σ' ένα άγριο αντισηματισμό. Αλλά οι κομμουνιστές προπαγανδιστές βρήκαν

μία δαιμόνια απάντηση: κατηγόρωντας τους ναζί για ομοφυλοφιλία, τους ενοχοποιούσαν για καθάρσεις των δικούς τους στάβλους του Αυγεία. Είναι η εποχή του Γκόρκι, του μεγάλου Γκόρκι, που γράφει μέσα στον «Προλεταριακό Ουμανισμό»: «Στις φασιστικές χώρες, η ομοφυλοφιλία καταστρέφει τη νεολαία και ανθεί χωρίς τιμωρία. Και ενώ στις (...) σοσιαλιστικές χώρες, η ομοφυλοφιλία έχει θεωρηθεί κοινωνικό έγκλημα και τιμωρείται αυστηρά, στη Γερμανία έχει γίνει μόδα το να είσαι ομοφυλόφιλος. ΚΑΤΑΡΓΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΘΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ.»

Καταργείστε τους Εβραίους κι ο μαρξισμός θα εξαφανιστεί, απαντάσαν τρομακτικά ηχώ η ναζιστική προπαγάνδα. Και καθεμιά από τις δυο δικτατορίες, ενεργώντας περισσότερο από ανταγωνισμό παρά από πραγματική επίθεση, επωφελείται να τα τακτοποιήσει τα του οίκου της.

Ας αποδώσουμε την εφεύρεση στους εφευρέτες: ήταν οι σοβιετικοί που άρχισαν, ωθώντας εκθιαστικά τους ναζί: οι τελευταίοι βέβαια αναλαμβάνουν γρήγορα το έργο με μια τρομερή αποτελεσματικότητα. Οι σοβιετικοί είχαν ήδη ανοίξει το δρόμο για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που θα εκμεταλλευτούν οι ναζί με τη γνωστή σε όλους επιτυχία. Η όχι τόσο φανερή ιδέα μιας ουσιαστικής «κατάρτησης» του ομοφυλόφιλου σ' όλη την επικράτεια, προϋπόθετε επίσης μια «ιδεολογική επανάσταση», που χρωστούσε στον ΚΚΣΕ.

Πικετοφόροι χριστιανών πάνω στον τάφο ενός ομοφυλόφιλου ακτιβιστή που πέθανε από AIDS. Βαπτιστική εκκλησία του Westboro, Στρασμπόργκ, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

ΑΥΤΟΝΟΜΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΛΟΙΣ ΤΙΜΜΕΡ

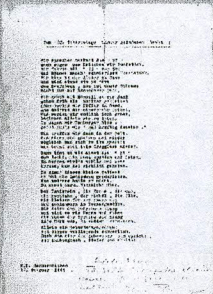
Το μπαρ Milchbar στην οδό Augustenburgerstrasse ήταν ήδη γνωστό ως τόπος συνάντησης των γκέι το 1935 — η Γκεστάπο είχε κάνει αρκετές επιδρομές εκεί. Ακόμα και πιο μετά, το μπαρ συνεχίζει να εμφανίζεται στα αρχεία του ανακριτικού τμήματος της αστυνομίας. Επιτήδες δεν είχαν κλείσει το μαγαζί, γιατί ήθελαν να ελέγχουν τους ομοφυλόφιλους και για να μπορούν να κάνουν συλλήψεις εκεί πέρα. Στη μεγάλη πόλη υπήρχαν ακόμα αρκετά σημεία συνάντησης όπως το μπαρ Barf στην οδό Fasanenstrasse, το οποίο βρισκόταν πάντοτε υπό παρακολούθηση είτε από την αστυνομία είτε από τη Γκεστάπο. Όσον αφορά τώρα τον Αλοϊς Timmer, εξαιτίας της σύλληψής του στο Milchbar στις 9 Ιουλίου, το έτος 1940 αποδείχτηκε θανατηφόρο γι' αυτόν. Έχοντας προηγουμένως καταδικαστεί αρκετές φορές, υπήρχαν υποψίες ότι εκπαρνεύσαν. Έτσι τον έστειλαν κατευθείον στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Το αρχείο του στο ανακριτικό τμήμα της αστυνομίας Βερολίνου κλείνει με ένα γράμμα του 1942, το οποίο απαντούσε στο ερώτημά τους τι να κάνουν με τα χαρτιά του Timmer που κρατούσαν. Η απάντηση ήταν απλή: «Όπως προβλεπόταν, ο Timmer πέθανε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στις 24 Δεκεμβρίου 1941.»

ΓΙΑ ΤΑ 32^α ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΦΡΑΧΤΗ!

Ποίημα του Robert T. Odeman προς τον Ernst Haase με χειρόγραφες ευχές. Στρατόπεδο συγκέντρωσης Sachsenhausen, 16 Φεβρουαρίου 1945.

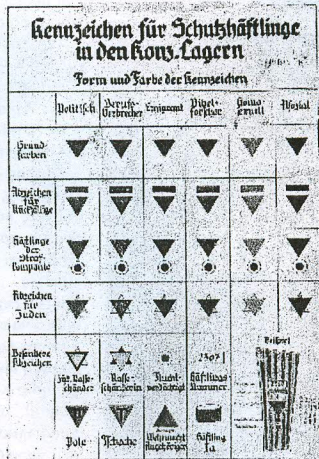
Ο αντίστας του καμπαρέ Robert T. Odeman βρισκόταν υπό κράτηση στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Sachsenhausen, εξαιτίας των πολιτικών του πεποιθήσεων και των ομοφυλοφιλικών του παρπατωμάτων, και εργαζόταν στη γραμματεία. Έτσι, είχε τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει αυτή τη χάρη στο σύντροφό του Ernst Haase, με τον οποίο είχε γίνει φίλος μέσα στο στρατόπεδο. Ο Haase είχε περάσει πολύ καιρό στην απομονωμένη περιοχή του στρατοπέδου, όπου αποστέλλονταν κατευθείαν οι ομοφυλόφιλοι. Είχε υποφέρει ανεπίσημα μαρτυρία. Το ποίημα για τα 32^α γενεθλιά του πίσω από τους ηλεκτρικούς φράκτες όχι μόνο καταγράφει τη θέληση για επιβίωση και την πίστη στη δύναμη της (ωντανής) σκέψης, αλλά είναι επίσης και μια από τις πιο αξιοθαύμαστες πράξεις αλληλεγγύης κόντρα στο θάνατο. Κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του στρατοπέδου και οι δυο τους, μαζί με έναν τρίτο ομοφυλόφιλο, κατάφεραν να μείνουν πίσω και να δραπέτεύσουν. Μέχρι το θάνατό τους, το 1984, παρέμειναν σε στενή, φιλική επαφή.

Ροζ

Είναι ευρέως γνωστό ότι οι Ναζί ανάγκασαν τους Εβραίους που υπάγονταν στη δικαιοδοσία τους να φορέσουν τα κίτρινα άστρα του Δαβίδ, είτε βρίσκονταν στην κοινότητα, είτε στα γκέτο είτε στα στρατόπεδα. Οι Ναζί επεξέτειναν αυτό το σύστημα κατάταξης και σε άλλους φυλακισμένους έγκλειστους στα στρατόπεδα. Κάτω από μία κοινή μέθοδο, οι κρατούμενοι κατατάσσονταν ανάλογα με το έγκλημα και αναγνωρίζονταν από ένα χρωματιστό τριγωνικό κομμάτι υφάσματος. Τα ροζ τρίγωνα, συχνά μεγαλύτερα από τα τρίγωνα των άλλων εγκλημάτων, χρησιμοποιούνταν για να αναγνωρίζονται οι άνδρες που καταδικάστηκαν για ομοφυλοφιλία (παράγραφος 157 του Ποινικού Κώδικα του Ράιχ), αιμομιξία ή παιδεραστία (παράγραφοι 174 και 176).

Πλακέτα με τις κατηγορίες χρωμάτων για άτομα υπό προληπτική κράτηση. Νταχάου.

ΧΡΩΜΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Κίτρινο	(Άστρο του Δαβίδ): Εβραίοι. Αυτό το σύμβολο χρησιμοποιούνταν πριν από τα στρατόπεδα στα γκέτο και όταν οι Εβραίοι βρίσκονταν μέσα στο γενικό πληθυσμό.
Ροζ	Γκέι άνδρες καταδικασμένοι κάτω από τις παραγράφους 174, 175 και 176 του Ποινικού Κώδικα του Ράιχ.
Πορφυρό	Μάρτυρες του Ιεχωβά
Κόκκινο	Πολιτικό κρατούμενο
Μαύρο	Τσιγγάνοι
Πράσινο	Ποινικό κρατούμενο

koperti
Because the gift must be gay

M. Botsari 148 Thessaloniki tel. 92 29 75
Scala Eressos Lesbos
e-mail <http://www.advnet.gr/koperti>

www.advnet.gr
ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΣΤΟ INTERNET

☎ 210.256 & (094) 712.399

ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ILGA (1997)

ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Οι παρακάτω χώρες έχουν εθνική νομοθεσία που απαγορεύει τις διακρίσεις βάσει του σεξουαλικού προσανατολισμού:

Καναδάς	Δανία
Γαλλία	Λουξεμβούργο
Ολλανδία	Νέα Ζηλανδία
Νορβηγία	Σλοβενία
Νότια Αφρική	Ισπανία
Σουηδία	

ΣΥΜΒΙΩΣΗ

Οι παρακάτω χώρες διαθέτουν νομοθεσία που ρυθμίζει τις δηλωμένες σχέσεις μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου:

Δανία και Γροιλανδία	Ολλανδία (από 1/1/1998)
Ουγγαρία	Ισλανδία
Νορβηγία	Σουηδία

Παρατήρηση: Υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός χωρών όπου παρόμοια νομοθεσία βρίσκεται σε συζήτηση στο κοινοβούλιο. Οι χώρες αυτές είναι: Βέλγιο, Βραζιλία, Φινλανδία, Τσεχία και Γαλλία. Ορισμένες πόλεις και δήμοι ή επαρχίες στη Γαλλία, στην Ισπανία, το Βέλγιο, τις Ενωμένες Πολιτείες, τον Καναδά και την Ισπανία αναγνωρίζουν τις σχέσεις μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η Νότια Αφρική είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο που συμπεριέλαβε το σεξουαλικό προσανατολισμό στις προστατευόμενες από τις διακρίσεις κατηγορίες που ορίζει το Σύνταγμά της.

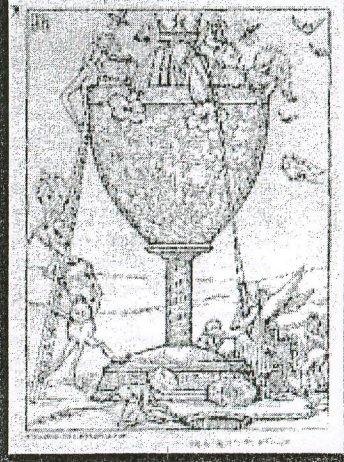
Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αργά μέσα στ 1936 μια ξεκίνησε δικη-θέαμα σε βάρος του δικηγόρου Δρ. Leopold Obertmayer από το Wuerzburg, ομοφυλόφιλου και ιδιαίτερα δυσφημιζόμενου επειδή ήταν Εβραίος. Με τον τίτλο «ο Σατανάς στο δικαστήριο», η εφημερίδα Der Stürmer επιζητούσε να κάνει τον Obertmayer να παίζει με έναν τυπικό «Εβραίο λαοπλάνο». Ο Obertmayer καταδικάστηκε στην δυσβάσταχτη τιμωρία των 10 χρόνων φυλάκισης. Ξεπιάς του διακανονισμού μεταξύ του Υπουργείου Δικαιοσύνης και των SS να μεταθεθούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης οι φυλακισμένοι σε πολιτικές ποινές, χάριν της «καταστροφής» μέσα από την «εργασία», τον μετέφεραν στο Ματχάουζεν το 1942. Δολοφονήθηκε εκεί στις 22 Φεβρουαρίου 1943.

ΤΟ ΠΙΚΡΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ

Μέσα σε ένα κλίμα αυξανόμενης αποβολής όλων των τάσεων της ελευθέρης σκέψης που είχαν ανθίσει στην καύρη της Δημοκρατίας της Βαυαρίας, τα σχέδια του Behmers μπορούν να γίνουν κατανοητά ως έκφραση του αδιάλειπτου αυτοσεβασμού του ως ομοφυλόφιλου. Κάτω από τις επιταγές του ιδιαιζοντός του κισύμορ, μερικούς μήνες μόνο μετά τη δολοφονία του Roehrig και μέσα στη καταγίγδα των 1936 που πλησίαζε, (ζωγράφισε σκίτσα της καθημερινής ζωής σε ένα τριήμερο διασκήρσαν. Κούπες για γάλα, κουταλάκια (άχαρη και φλιτζάνια για τσάι μετατρέπονταν σε ερωτικά αντικείμενα και (ζωγραφιστές πράξεις αντίστασης. Καθένας που θα κρατούσε αυτά τα κουταλάκια στα χέρια του επρόκειτο να διαπράξει κάτι ανήθικο. Όμως, έπειτα από τη σύλληψη του και την καταδίκη του σε τρία χρόνια φυλάκισης σύμφωνα με το Άρθρο 175, αυτή η γενναία καλλιτεχνική ψυχή συνέχισε και μέσα στη φυλακή. Το 1937 σχεδίασε πίνακες που το περιεχόμενό τους ήταν η καταστροφή της γκέι κοινότητας. Το πικρό ποτήρι των ποιητών και καλλιτεχνών όπως οι Βερλέν, Ουάλντν, Μποπιτσέλι, Ντα Βίντσι, Σωκρατής είναι γεμάτο περιπτώματα. Έκοντας πέσει σε κατάθλιψη, ο Marcus Behmer υπέγραψε αυτά τα έργα με τα αρχικά του MB και με ένα σκίτσο ενός κρεμασμένου άνδρα.

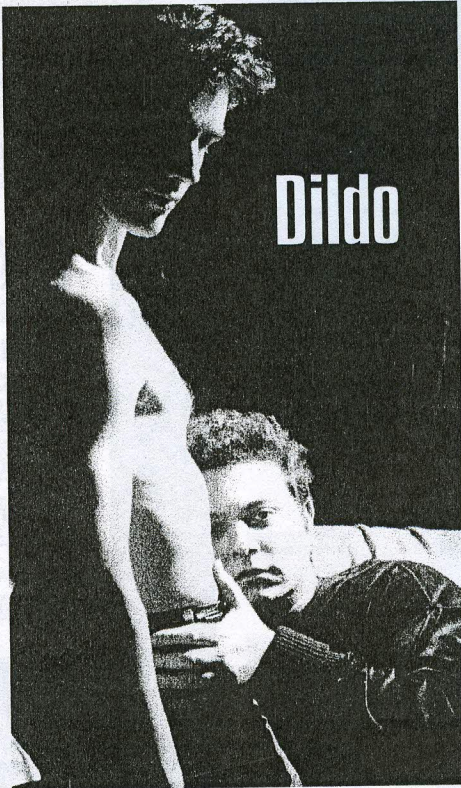
«**Δ**ύο αγόρια στο ίδιο κρεβάτι, ένα παγωμένο χειμωνιάτικο βράδυ». Ο αρχικός τίτλος της θεατρικής παράστασης «Dildo», που είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στο «Δωμάτιο» του Μύλου, είναι σίγουρα πιο «φλύαρος», αλλά και πιο σαφής από αυτόν που επιλέχτηκε για το ανέβασμα του έργου του James Edwin Parker στην Ελλάδα.

Πραγματικά, αυτό που παρακολουθήσαμε δεν ήταν τίποτα παραπάνω από «δύο αγόρια στο ίδιο κρεβάτι,

ένα παγωμένο χειμωνιάτικο βράδυ». Επρόκειτο με άλλα λόγια για ένα μονόπρακτο που σηκώνει την κουρτίνα για μας, επιτρέποντάς μας να ριζούμε μια ματιά στις σκηνές που διαδραματίζονται μεταξύ δύο αντρών στο ίδιο δωμάτιο. Καμιά έκπληξη εδώ πέρα: Αν βρεθήκατε κι εσείς με ένα άλλο αγόρι στο ίδιο κρεβάτι, μπορείτε να μαντέψετε αρκετούς από τους διαλόγους του έργου. Ίσως γι' αυτό το λόγο να ήταν αισθητή η έλλειψη δραματικού περιεχομένου στο κείμενο ή η προβλεψιμότητα ορισμένων σκηνών. Θα ήταν λάθος, όμως, να αποδοθούν αυτά τα χαρακτηριστικά του έργου στις περιορισμένες ικανότητες του συγγραφέα.

Το «Dildo» είναι μέρος της πλούσιας σοδειάς θεατρικών έργων, ποιημάτων, διηγημάτων, πεζών και εικαστικών δημιουργιών που χοντρά-χοντρά κατατάσσονται στη λεγόμενη «μετά-AIDS» εποχή της Αμερικής. Απέναντι στην απέραντη σιωπή, και τον ξαφνικό φόβο και τη μοναξιά που κάνει τις νύχτες του χειμώνα διπλά παγωμένες, οι γκέι της Αμερικής γρήγορα κάνουν βιωμά τους το πασίγνωστο συνθημάκι της ACT UP: «η σιωπή είναι θάνατος».

Σύμφωνα με τα λόγια εξέχοντος θρησκευτικού ηγέτη στην Αμερική, «το AIDS είναι η τελευταία μάχη που θα δώσουμε». Παρόλο, όμως, που το AIDS αποτέλεσε ένα γερό χτύπημα στη σεξουαλική απελευθέρωση των 70's, ανάγκασε όμως τους ανθρώπους να μιλήσουν για το σεξ, υποχρέωσε την κοινωνία να παύσει να εθελουφεί και για πρώτη φορά η τηλεόραση μεταδόει στις οικογενειακές ζώνες «βρόμικες» λέξεις όπως προφυλακτικό, κολπικό και πρωκτικό σεξ, γκέι, γαμάω, χύνω. Για πρώτη φορά οι γκέι βγαίνουν προς τα έξω τόσο ανοιχτά – συνειδητοποιημένοι, οργανωμένοι, αλλά πάντα χωρίς να χάνουν το χιούμορ τους. Για πρώτη φορά το να μιλήσει κανείς για το ποιος είναι γίνεται ζήτημα ζωής και θανάτου στην Αμερική του Ρόναλντ Ρίγκαν.

Το «Dildo» ανήκει σε αυτή τη μεγάλη φουρνιά καλλιτεχνικής δημιουργίας που σκοπός της πρωταρχικά είναι να πει: «Εί, είμαστε εδώ!». Τούτων λεχθέντων, πρέπει να υπογραμμίσουμε πως εδώ η έμφαση δίνεται, με χιούμορ και ευαισθησία, στις διαπροσωπικές σχέσεις παρά στον κοινωνικό σχολιασμό μέσα από την ομοφυλοφιλία. (Όπως γίνεται, για παράδειγμα, στους «Αγγέλους στην Αμερική» και τον περιβόητο ορισμό του ομοφυλόφιλου από τον Τόνι Κούνστερ). Ίσως γι' αυτό τελικά το πολιτισμικό χάσμα μεταξύ Αμερικής και Ελλάδας να μην είναι τόσο πρόδηλο στην παράσταση αυτή του «Άλλου

Θεάτρου». Στο κάτω κάτω δεν είναι πρόκειται παρά για «μια επιμελημένη παρουσίαση δύο αγοριών που ψάχνουν λίγη ζεστασιά στο σκοτάδι.» (Village Voice).

Ο Αλέξανδρος Λιακόπουλος είναι πολύ βελτιωμένος σε σχέση με το «Σκρατς» πέρυσι, σε ένα ρόλο που τον διευκολύνει. Ο Χρήστος Λύγκας αποδίδει πολύ καλά το ρόλο του, θα μπορούσαν όμως κι οι δυο τους να συντονιστούν καλύτερα αρπάζοντας τις λιγοστές ευκαιρίες που προσφέρει το κείμενο για να «απογειωθούν».

Η θεατρική παράσταση «Dildo» συνεχίζει στο «Δωμάτιο» του Μύλου μέχρι τις 24 Ιανουαρίου.

ΛΟΥΤΡΑ («ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ»)

Αποκλείεται να μη ξέρετε τα λουτρά «Παράδεισος» - απλά δεν τα γνωρίζετε με αυτό το όνομα. Πρόκειται για το κτήριο του καμμό στη διασταύρωση των οδών Αριστοτέλους και Εγνατία, το οποίο για χρόνια παρέμενε μυστηριώδης απρόσιτο στο κοινό καθώς υπόκειντο σε συντήρηση. Τώρα, όμως, χάρις στην έκθεση «Κοσμική μεσαιωνική αρχιτεκτονική στα Βαλκάνια, 1300-1500, και η διατήρησή της», οι πύλες του «Παράδεισου» είναι πια ανοικτές. Με 500 δραχμές εισιτήριο εισόδου, μπορείτε να περιηγηθείτε μέσα στο διπλό (ανδρικό - γυναικείο) χαμάμ, να περπατήσετε μέσα από τις στενές χαμηλοτάβανες διόδους που ενώνουν τις αίθουσες, να σταματήσετε στα μικροσκοπικά δωμάτια-προθαλάμους που βρίσκονται μεταξύ των αιθουσών, να αφογκραστείτε την πλάτη των βημάτων σας κάτω από τους διακοσμημένους

θόλους και να μυρίσετε τη υγρασία των ντουβαριών.

Τα δημόσια λουτρά δεν είχαν απλά τον λειτουργικό σκοπό της καθαριότητας, αλλά ήταν ουσιαστικά ένας τόπος κοινωνικής συναστροφής και γνωριμιών - που τίποτα δεν τις εμπόδιζε να φτάσουν σε στενότερα επίπεδα οικειότητας. Δημόσια λουτρά, βέβαια, υπάρχουν πια σε όλο το δυτικό κόσμο, με μεγάλη ή και αποκλειστική πελατεία από γκέι - οι οποίοι τους δίνουν και καταλαβαίνουν. Κανένα όμως δεν μπορεί να αναδημιουργήσει τις ανοιχτές, απελευθερωτικές ομοερωτικές ατμόσφαιρα της Ανταλίας. Σπεύσατε με ευλάβεια (και με την ευκαιρία, ρίξτε και μια ματιά στα εκθέματα - κυρίως φωτογραφίες και αρχιτεκτονικά σχέδια αντίστοιχων χώρων σε όλα τα Βαλκάνια - δεν βλάπτει!).

Η έκθεση διαρκεί μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου.

ΒΙΒΛΙΑ

«Ο ΝΕΣΤΟΡΑΣ, ΠΟΥ ΤΟΡΗ ΤΟΝ ΦΩΝΑΞΕ ΑΥΤΗ» ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΣΑΪΛΕ-ΜΑΤΡΙΖΟΥ

Να ένα βιβλίο που επιβεβαιώνει το ρητό πως οι καλές προθέσεις δεν αρκούν... Μια νεαρή συγγραφέας από τη Λάρισσα, με ελάχιστη συγγραφική πείρα, εξέρχεται της πόρτας της οικογενειακής εστίας για να ασκοληθεί με ένα θέμα με το οποίο είναι φως φανάρι πως είναι άσχετη: την ερωτική και σεξουαλική έλξη μεταξύ ανδρών.

Ο «Νεστόρας» θα μπορούσε να αποτελέσει ένα δραματοποιημένο επεισόδιο των «Αθηναίων ιστοριών» ή ενός δελτίου ειδήσεων. Τα κλισιέ παρελαύνουν το ένα πίσω από το άλλο, για να δημιουργηθεί μια «προσωπικότητα» ομοφυλόφιλου τόσο οικία τηλεοπτικά, ώστε να κατατάξει καρικατούρα. Ο Νεστόρας αποτελεί μαγνητικό πόλο όλων ανεξαιρέτως των στοιχείων της «γκεοσύνης»...

Από μικρός διαλέγει λαμπερά χρώματα, καταπλήσσει με το φοβερό γούστο του, έχει ένα απίθανο δρμητικό κούμπου που ξετρελαίνει, του αρέσει να παίζει με τα κουρελάκια, δεν του κάνουν παρέα τα παιδιά στο σχολείο και είναι προσκολλημένος στη γαϊάτι του. Αυτά πριν έρθουν από το χωριό στη Θεσσαλονίκη. Εδώ, ο Νεστόρας θα γνωρίσει τον άντρα της μοδίστρας του πάνα ορόφου, στις οποίες το σπύι περνά τις ώρες του κεντήματος και ράβοντας. Το θυελλώδες ειδύλλιο μεταξύ ταξίτη και Νεστόρα λαμβάνει γρήγορα τέλος, μιας κι ο τελευταίος πρέπει να πάει στρατό. Εκεί δείχνει χαρακτήρα - μπράβο, αγόρι μου - και δεν πάει σχεδόν με κανέναν. Παρέλα αυτά, καταφέρει να κολλήσει AIDS και να πεθάνει λίγο καιρό μετά την απόλυση του - όταν είχε γίνει πια ένας μεγάλος και διάσημος μόδιστρος. Α, κι ο ταξίτης παρτά την οικογένειά τους και τριγυρνά από δω κι από κει, μεθυσμένος και μίζερος...

Παρόλα αυτά, οι αφελείς προθέσεις της συγγραφέας παραμένουν εμφανώς αγαθές. Άλλωστε και στο οπισθόφυλλο ενημερώνεται ότι ο Νεστόρας είναι ένα παιδί που ζει σεμνά την ιδιαιτερότητά του. Αν λοιπόν αξίζει να διαβάσει αυτό το βιβλίο, είναι για να καταλάβει κανείς σε τι συνίσταται αυτή η αξιοθαύμαστη «σεμνότητα» που πρέπει να έχουμε μέσα από την «ιδιαιτερότητα» μας για να μας αποδεχτούν. Κατά τα άλλα, ετοιμαστείτε για μια πανοραμική λογοτεχνία λόγου, απίστευτων κοτσών και μια ultra-long εισαγωγή όπου πληροφορούμαστε όλο το γενεαλογικό δέντρο του μικρού, από το παππού και δώθε. Έλεος!

«ΜΙΑ ΣΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ»

WILLIAM BURROUGHS

Μα πού είναι τα καυλωμένα γυμνά αγόρια; Το τελευταίο βιβλίο του θείου Μπιλ αποτελεί «υπόδειγμα» σεμνότητας και στραωτικής ροής στη γραφή. Ούτε πολλοί πειραματισμοί, ούτε αισθητικές εμπειρίες, μονάχα ένας λόγος σύντομος και περιεκτικός. Μέσα σε λίγες σελίδες, ο William Burroughs ανακαβαλιώνει, κατά κάποιο τρόπο, μια ολόκληρη ζωή λέγοντας δυο τρία μετρμένα και συγκεκριμένα πραγματικά. Είναι βαρύ το κλίμα εδώ, κι έχει κανείς την εντύπωση πως ο W.S.B. ετοιμάζει πια τη βαλίτσα του για το τελευταίο ταξίδι. Μια συγκρατημένη θλίψη διακέεται μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου στο οποίο ο Burroughs εμφανίζεται απρόσμενα τρυφερός. Γίνεται όμως να μην είναι τρυφερός ένας που αγάπησε με τόσο πάθος τα αγόρια και τη μυρωδιά απ' το μπαρούτι;

«Ο ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ ΚΙ ΕΓΩ»

ΑΝΤΡΕ ΖΙΝΤ

Τρεις στην τιμή του ενός! Τι τύχη απρόσμενη κι αυτή για του απανταχού fans του Όσκαρ Ουάιλντ! Ο Αντρέ Ζιντ αφηγείται τις προσωπικές του εμπειρίες από τις συναντήσεις του με τον «μεγάλο καλλιτέχνη της ζωής», ο οποίος αναδύεται ολωζώνοντας μέσα από το κείμενο. Όπως επισημάνει ο Ζιντ, «όμοιος με τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, ο Γουάιλντ δεν έγραφε, αλλά συζητούσε και ζύσε τη σοφία του, εμπιστευόμενος την αυθεντικότητα στη ρευστή μνήμη των ανθρώπων και σα γράφοντάς την στο νερό.» Δεν πρόκειται για μια εκτενή βιογραφία, αλλά για συλλογή διάφορων περιστατικών και ανεκδότων γύρω από τη ζωή του Ουάιλντ - πριν και μετά τη' καταδίκη του. Η μετάφραση-απόδοση στα ελληνικά είναι του Ναπολέοντα Λαπαθιώτη. Όσοι πιστοί προεβέθετε.

Ηταινία GATTACA μπορεί να θυμίζει επίθεση, δεν έχει όμως, τυπικά, καμία σχέση με «attack». Όπως κάθε καλό ψώνιο με τον κινηματογράφο ήδη γνωρίζει, το κάθε γράμμα προφέρεται ξεχωριστά - G-A-T-T-A-C-A - μιας και αυτά είναι οι συμβολικές ονομασίες των ουσιών Γουανίνη, Αδερίνη, Θυμίνη και Κυτοσίνη που αποτελούν τα τέσσερα γράμματα του αλφάβητου που χρησιμοποιεί το δεσοξυριβονουκλεϊκό οξύ, με άλλα λόγια το DNA, για να αποθηκεύει τον κώδικά του.

Δεν πρόκειται βέβαια για μάθημα βιολογίας μέσω κινηματογράφου, αλλά, όπως σωστά μαντέψατε, για μια ακόμα ταινία επιστημονικής φαντασίας (και πραγματικότητας?), μια ταινία-προειδοποίηση για το ότι και τόσο μακρινό μέλλον.

Μετά λοιπόν από μια σειρά θανατηφόρων τεχνικών ιών, μικροβίων και λοιπών μικροοργανισμών που επελαύνουν κατά της ανθρωπότητας, έρχεται η σειρά μια πιο high tech απειλή - η οποία αποδεικνύεται όμως ότι αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ευρωπαϊκής ιστορίας του 20ου αιώνα. Την ευγονική.

Στην ταινία, οι άνθρωποι χωρίζονται, ανάλογα με τα γονίδια τους και τις τυχούσες γενετικές αναμαλίες τους, σε δύο κατηγορίες: τους «Valid» και τους «Invalid» («Δεκτόν» / «Απορρίπτεται»). Είναι βέβαια

ση του γκέι εμβρύου της. Γνωρίζουν ότι είναι γκέι επειδή ένα γενετικό τεστ προβλέπει μια πιθανότητα 90% το μωρό να βγει αδερφάκι.

Σύμφωνα με τις επιστημονικές εξηγήσεις της ταινίας, οι συντριπτικές αυτές πιθανότητες θα επιμείνουν ακόμα κι αν το μωρό στερθεί από κάθε βλαπτική έκθεση σε λανθασμένα περιβαλλοντικά ερεθίσματα - όπως, για παράδειγμα, ταινίες με τη Μελίνα Μερκούρη, δίσκοι της Diana Ross και τη συλλογή γόβας της μαμάς του.

Η οικογένεια Golds είναι μια φιλελεύθερη, Εβραϊκή οικογένεια που παλεύει με αυτό το ταλανίζον ερώτημα της έκτρωσης, εντός ενός σκηνικού που οι χιλιάδες αποχρώσεις του μπλε μεγαλοαστισμού του ξεκινούν από παντού.

Έχουν ήδη έναν επιτυχημένο και όμορφο γκέι γιόπου του αρέσει φυσικά η όπερα... - ο οποίος, μην αντέχοντας άλλο πια την ομοφοβία των γονιών του, έχει διακόψει κάθε επαφή μαζί τους.

Η έγκυος αδερφή του είναι μια όμορφη σύζυγος και πεθίνα κόρη. Τα δραματικά κλαυσιματά της και το συνοφρυωμένο πρόσωπό της αποκαλύπτουν βαθιές συγκρούσεις μεταξύ ενός ομοφοβικού κόσμου και τους συζύγου της από τη μια πλευρά, και από την άλλη τη αγάπη για τον αδερφό της, για έναν γκέι

G A T T A C A

πασίφανής η μοίρα των Valid και η μοίρα των Invalid, καθώς και οι μεταξύ τους σχέσεις. Τι γίνεται όμως όταν ένας Invalid προσπαθεί να προκαλέσει την (προ-αποφασισμένη) μοίρα του? Όσοι έχουν διαβάσει το «Θαυμαστό Καινούριο Κόσμο» του Χάζλεϊ μπορούν να κάνουν τις συγκρίσεις αφού δουν την ταινία.

Αν όμως το GATTACA προβλέπεται να προβληθεί στους εντόπιους κινηματογράφους και να σημειώσει επιτυχία - μιας και διαθέτει ένα εξαιρετικά Valid πρωταγωνιστικό ετεροφυλοφιλικό δίδυμο - μια άλλη ταινία δεν πρόκειται να φτάσει ποτέ στην ελληνική μεγάλη οθόνη.

Η ταινία The Twilight of the Golds παρουσιάζει ένα ηθικό δίλημμα: Μια έγκυος γυναίκα και το σόι της συγκρούονται με τις επιπτώσεις που θα έχει η έκτρω-

συνάδελφός της, για το αποτυχημένο (ετερό) φιλαράκι της και για αυτό το καταραμένο μωρό, το οποίο εμφανίζεται στο υπερηχογράφημα εν μέσω μουσικής που θυμίζει απομίμηση της Emya.

Πρόκειται δηλαδή για το ίδιο ζναζεσταμένο πιάτο - η αληθινή τραγωδία δεν είναι πια ένας γιος που θέλει να αυτοκτονήσει, αλλά η αδυναμία του για τις βαγκνερικές όπερες. Ο φιλελεύθερος ανθρωπισμός θριαμβεύει φυσικά. Αλλά κανείς δεν θέτει την πραγματική ερώτηση: «Ποιος ενδιαφέρεται για τον μισαλλόδοξο, βυθισμένο στην άγνοια και το μίσος, πλαστικό σας κόσμο?»

Το Twilight of the Golds δεν είναι μια καλή ταινία, ακόμα κι από άποψη ηθοποιίας και σεναρίου. Αλλά δεν είναι και μια κακή ταινία, αφού θέτει μερικά σημαντικά ερωτήματα για το μέλλον.

Γαμά το γονιδίο μου

Υπήρξαν και υπάρχουν πολλές συζητήσεις γύρω από το γκέι γονίδιο και τη γενετική μηχανική, και ταινίες με τέτοια θέματα είναι αναπόφευκτες. Το GATTACA τα ηγαίνει πολύ καλύτερα στην εξερεύνηση του ηθικού βάλτου ενός φασιστικού κόσμου «κωαρής ελαττώματα», από ότι ο μπλε εφιάλης του The Twilight of the Golds.

Ανεξάρτητα από αυτό όμως, καθένα από τα δει κάποια από αυτές τις ταινίες, πιθανά θα θέλει μετά να πει ένα φλιτζάνι καφέ και να ζανασκεφτεί αυτά που είδε, κι έτσι παραθέτουμε μερικές αλήθειες σε αντίθεση με τις ψευδοεπιστημονικές πατάδες που πουλάει η ταινία ότι είμαστε, ε... πώς να το πω, βιολογικά «απαράξενοι».

- Καμία μελέτη δεν έχει αποδείξει ότι ένα μεμονωμένο γονίδιο μπορεί να καθορίσει το σεξουαλικό προσανατολισμό.
- Δεν υπάρχουν νοσοκομεία ή κλινικές γενετικής μηχανικής που να προσφέρουν τεστ για το λεγόμενο «γκέι γονίδιο».
- Η πιο διάσημη μελέτη για το γκέι γονιδίο είναι του Dean Hamer, βρίσκεται αυτή τη στιγμή υπό έλεγχο από αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες, για πιθανά μη επιστημονικές πρακτικές. Ένας «συνοργάνης, κατηγορήσε τον Hamer ότι απέκρυψε δεδομένα που θα μείωναν τη στατιστική σημασία των αναφορών του. Το δείγμα «πραγματικών γκέι» ανδρών που χρησιμοποιήσε, δεν περιλάμβανε άνδρες που πάνε με άνδρες αλλά δεν αυτοκατακηρύσσονται ως γκέι. Η μελέτη κατέληξε πάντως ότι τα γκέι αντικείμενα έφεραν ένα γενετικό «σημάδι», Παρόλα αυτά, δεν

έγνε κανέναν έλεγχο στα στρέι αδέρφια τους για να εξεταστεί αν φέρουν κι αυτά το ίδιο «σημάδι». Μια ανεξάρτητη έρευνα γκέι αδερφών δεν μπόρεσε να επιβεβαιώσει τα αποτελέσματα του Hamer.

- Οι συγκριτικές μελέτες του Simon LeVay των εγκεφαλικών δομών, ισχυρίζονται ότι μια συγκεκριμένη περιοχή στον εγκέφαλο των γκέι είναι μικρότερη από την αντίστοιχη των στρέι. Τα πτώματα που εξετάστηκαν, θεωρήθηκαν ότι ήταν γκέι από περιστασιακές ενδείξεις (!) και όλα είχαν πεθάνει από AIDS, μια ασθένεια που είναι γνωστό ότι επηρεάζει την εγκεφαλική δομή. Παρόλο που ο LeVay βρήκε εγκεφάλους ίσους ή και μεγαλύτερους από αυτούς των αντίστοιχων στρέι αντικειμένων, επέμεινε ότι είχε βρει ένα γενετικό σύνδεσμο.
- Μελέτες σε ομοφυλόφιλα αδέρφια και δίδυμους συχνά ερμηνεύονται ως απόδειξη γενετικής αιτίας, ενώ στην πραγματικότητα προσφέρουν ισχυρές ενδείξεις για το ρόλο του περιβάλλοντος.

Οι θεωρίες της βιολογικά καθορισμένης ομοφυλοφιλίας δεν αποτελούν εγγύηση για ίσα δικαιώματα. Δεν χρειάζεται κανείς παρά να κοιτάξει το κίνημα για τα δικαιώματα των μαύρων, των ατόμων με αναπηρίες ή το γυναικείο κίνημα για ουσιαστικές αποδείξεις. Οι θεωρίες περί φυσιολογικών και γενετικών διαφορών οξύνουν και επικυρώνουν την κοινωνική καταπίεση και ανισότητα.

SOLARIS

Επιστ. φαντασία

magazines

comics

Μίσσηση 6, 106 82 Αθήνα
τηλ - φαξ: 3841065

η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ των ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ των ΖΩΓΡΑΦΩΝ
η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ στους ΧΑΡΤΕΣ

η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥ
ΙΑΝΟΥ

Ianos
BIBLIΟΠΛΗΘΙΟ-GALLERY

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Αριστοτέλους 7 - τηλ.: 277 004 - fax: 284 832
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - Μεταμορφώσεως 24 - τηλ. & fax: 426 780
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - Φιλιππουπόλεως 57 - τηλ. & fax: 727 075

BERLIN
DOWNTOWN THESSALOMIKI

before you, after hour

10 CHRISOSTOMOU SMIRVIS, STR.

Υπέροχος κόσμος

Πολλές φορές έχω αναρωτηθεί αν πραγματικά αγωνιζόμαστε για κάποια ουσιαστικά ανθρώπινα δικαιώματα που τα στερούμαστε και συνακόλουθα στερούμαστε και την ευκαιρία να ζήσουμε με αξιοπρέπεια και ελευθερία μια ολοκληρωμένη ζωή, ή είμαστε Δον Κιχώτες που κινιγόμε ανεμόμυλους?

Από συζητήσεις που έχω κάνει με ανθρώπους εκτός του «κυκλώματος» μας έχω διαπιστώσει πως πολλοί από αυτούς έχουν την εντύπωση πως δεν αντιμετωπίζουμε δα και ιδιαίτερα προβλήματα κι ότι περνάμε καλά!

Τι τέλεια! Ούτε ρατσισμός και προκατάληψη ενάντια στους ομοφυλόφιλους, ούτε μη κατοχύρωση της ύπαρξής μας, ούτε δολοφονίες, βιασμοί, ξυλοδαρμοί, ληστείες, διασυρμοί και συλλήψεις, ούτε διαστρέβλωση της ομοφυλοφιλικής σεξουαλικότητας, ούτε παραποίηση του τι πραγματικά σημαίνει να είσαι ομοφυλόφιλος.

Έτσι έχουν τα πράγματα τη σύμμερον ημέρα στην Ελλάδα για κάποιους. Είναι όμως πραγματικά έτσι?

Μάλλον όχι, αν κρίνουμε από τα καθημερινά, πολύ άμεσα και εκτεταμένα πλέον φαινόμενα ρατσισμού που βιώνουμε και τα οποία αναιρούν - αν δεν καταργούν - τη φήμη της ελληνικής κοινωνίας ως κατεξοχόν αντιρατσιστικής.

Αν πραγματικά όλα ήταν τόσο τέλεια για τους ομοφυλόφιλους, όπως νομίζουν μερικοί άνθρωποι, τότε ας μας απαντήσουν στα ακόλουθα ερωτήματα:

αγγελικά πηλασμένοι

- Γιατί ένα νεαρό αγόρι ή μια κοπέλα που αισθάνεται ερωτικά ως προς ένα άλλο αγόρι ή μια άλλη κοπέλα πολλές φορές διατάζει, φοβάται να εκφραστεί και καταπιέζεται?
- Γιατί δεν διδάσκεται στα σχολεία, στα πλαίσια της σεξουαλικής αγωγής, της κοινωνιολογίας, της ψυχολογίας και δεν προβάλλεται ισότιμα με την ετεροφυλοφιλία η ομοφυλοφιλία?
- Γιατί πολλοί ομοφυλόφιλοι - άντρες και γυναίκες - παντρεύονται και κάνουν διπλή-κρυφή ζωή?
- Γιατί όταν ένας ομοφυλόφιλος βιάζεται, δέρνεται, ληστεύεται, δολοφονείται μετατρέπεται αυτομάτως σε θύτη από θύμα?
- Γιατί όσοι ομοφυλόφιλοι - άντρες και γυναίκες - δηλώνουν ανοικτά την ερωτική επιλογή τους ή όταν αποκαλύπτεται αυτή τυχαία ή λόγω παρακολούθησης χάνουν τις δουλειές τους?
- Γιατί πολλοί ομοφυλόφιλοι διώχνονται από τα σπίτια τους, από τους γονείς τους, μόνο και μόνο επειδή είναι ομοφυλόφιλοι?
- Γιατί είναι πολλές φορές δύσκολο να μοιράσουμε τον «Πόθο» σε ένα βιβλιοπωλείο κάποιος επαρχιακής πόλης ή να κολλήσουμε αφίσες σε κάποιο καφέ-μπαρ χωρίς να αντιδράσουν αρνητικά κάποιοι οι οποίοι φαντάζομαι ότι θεωρούν τους εαυτούς τους ηθικά πλειοψηφία, αλλά όποτε βλέπουν τσόντες στα περίπτερα ή στο βίντεο το μάτι τους πεταρίζει? Μπορεί να ενοχλούνται κάποιοι και να απαιτούν να μην εκτίθενται στον πάγκο ή στα ράφια και τη βιτρίνα ενός βιβλιοπωλείου ένα έντυπο ή να ξεκολλάνε μια αφίσα γιατί προσβάλλει τα δόγματα «χριστά ήθη» τους.

Καλά όσους νόμιζουν ότι οι ομοφυλόφιλοι σήμερα στην Ελλάδα δεν αντιμετωπίζουν διακρίσεις σε βάρος τους να μας απαντήσουν έστω και σε ένα από τα παραπάνω ερωτήματα. Εκτός κι αν έχουν την εντύπωση ότι ομοφυλόφιλος σημαίνει να είσαι μια χαζοκαρούμενη, σικατή και - προπάντων - αγάμητη κρυφιδερφή του είδους «Γιάνης» στους «Απαράδεκτους», οπότε σ' αυτήν την περίπτωση δεν τίθεται καν θέμα απάντησης.

Ηταν μόλις πριν από λίγες εβδομάδες που ο "Tubithumber" τραγουδιστής των Chumbawamba κούρεψε γουλί το κεφάλι του, φόρεσε μια σεμνή φουστίτσα και βγήκε να κάνει μια βόλτα πριν τη συναυλία της μπάντας στη Νάπολη. Δυστυχώς γι' αυτόν, οι δύο μπάτσι που είχε την ατυχία να συναντήσει είχαν διαφορετικές απόψεις περί αισθητικής. Έτσι κατέληξε σε ένα παλιό κελί φυλακής, παρέα με δύο δεκάχρονα αγόρια τα οποία τα είχαν χαμένα, μην ξέροντας γιατί βρίσκονται εκεί. Χρειάστηκε να γράψει σε ένα κομμάτι χαρτί το όνομα της μπάντας - που ευτυχώς κάποιος από τους αστυνομικούς γνώριζε ότι έπαιζε στην πόλη - για να τον αφήσουν ελεύθερο μετά από μερικές ώρες. Η τύχη των δύο καινούριων ανήλικων φίλων του που γνώρισε στη φυλακή αγνοείται...

Αυτό που υπήρξε μια ακόμα πικάντικη ιστοριούλα για τα ΜΜΕ δεν ήταν τίποτα παραπάνω από ένα ακόμα «σύνθηδες» επεισόδιο στην πορεία του καταραμένου πλοίου που λέγεται «Chumbawamba».

Chumbawamba!

(Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά τώρα.)

Μεγαλωμένοι στη Μεγάλη Βρετανία της Θάϊσερ, των πυρηνικών, του πολέμου στα Φόκλαντ και της μεγάλης απεργίας των ανθρακωρύχων, τα μέλη της μπάντας ανατράφηκαν με γερές δόσεις Fall, Wire, Clash και ATV. Η κατάληξη, όμως, δεν ήταν η αναμενόμενη κουλαριστή punk rock μπάντα της γενιάς: διαδλώσεις, πορείες, σαμποτάζ, συναυλίες και δύο επιδρομές αστυνομικών στο σπίτι τους μέσα σε ένα χρόνο. Εννιά άνθρωποι, τρεις γάτες κι ένας σκύλος ζούνε κάτω από την ίδια στέγη, ανακατεύοντας την αναρχία με υπερβολικές δόσεις ιδεαλισμού και οικολογικών λαχανικών.

Οι διαδλώσεις συνεχίζονται, το ίδιο και οι συναυλίες, το καρναβάλι των νομάδων Travellers δέχεται τη μεγάλη επίθεση από την αστυνομία, κι ο φάκελος των Chumbawamba φουσκώνει συνεχώς. Ανάμεσα στις κατηγορίες και η αρπαγή σκυλιών, ποπτικών και αρχαίων από ερευνητικά εργαστήρια...

Στο μεταξύ, η Σιδηρά Κυρία καταθέτει στη Βουλή τη διαβόητη Clause 28 - ένα νόμο που προάγει την κρατική ομοφοβία, απαγορεύοντας μεταξύ άλλων οποιαδήποτε θετική άποψη για την ομοφυλοφιλία στα σχολεία και υπογορεύοντας τη διδασκαλία των ετεροφυλοφιλικών οικογενειακών αξιών. Αν το «No Clause 28» του Boy George γνέφει καταφατικά στο γενικόλογο αντι-ρατσισμό και αντι-σεξισμό, το «Smash Clause 28» των Chumbawamba προαγάγει τον ενεργό αντι-φασισμό.

Το 1985 είναι η χρονιά του Live Aid. Οι γίγαντες του rock βρίσκουν την ευκαιρία να δείξουν στις κάμερες πόσο οργισμένοι είναι και να τραγουδήσουν «Let it be». Αλήθεια, τι να «αφήσουμε όπως είναι»? Το θεαματικό πανηγύρι του Live Aid δεν τολμά, βέβαια, να θέσει το ερώτημα γιατί τα Αιθιοπία φοφάνε από την πείνα. Άλλωστε τα 80 εκατομμύρια λίρες που συγκεντρώθηκαν δεν είναι ούτε η μισή προσωπική περιουσία του Michael Jackson...

Έπειτα από μερικές ακόμα συναυλίες για την ενίσχυση των απολυμένων της Sun και των Times από το ανερχόμενο σκοτεινό άστρο του Rupert Murdoch, υπέρ του Συλλόγου Υποστήριξης Φυλακισμένων και για το Gay Switchboard, οι Chumbawamba συστήνονται στον ακτιβισμό α λα ολλανδικά. Μαζί με τους αναρχικούς και καταληψίες The Ex συμμετέχουν στην επίθεση ενάντια στην αρμάδα του NATO που είναι αγκυροβολημένη στο λιμάνι. Χιλιάδες κόσμου δημιουργούν ένα ακανόνιστο πάρτι στην παραλία, με τις μπάντες να παίζουν στις ταράτσες από τις αποθήκες.

Και η ιστορία συνεχίζεται, με σπασμένα πόδια, διαρρηχθείς του σπυριού τους από μπάτσους με τσεκούρια, αλλά και με τη διάδοση των προσωπικών υπολογιστών - δηλαδή την έλευση του house, του techno και της rave κουλτούρας με μια καινούρια φουρνιά νέων ανθρώπων να αυτοοργανώνεται τη διασκέδαση της έξω από τα κλαμπ, σε μεγάλα υπαίθρια πάρτι.

Μα τι κραγμένοι που είναι τελικά οι Chumbawamba! Ο ακτιβισμός και η πολιτική είναι τόσο βαρετά, τόσο ντεμοντέ, γκρινιάζει ο μουσικός τύπος, «κι οι Chumbawamba τα παίρνουν πολύ τοις μετρητοίς». Πράγματι, μέσα σε ένα γλυκερά οικολογικό κόσμο όπου η αντίδραση παίρνει άλλοτε τη μορφή των U2 κι άλλοτε της Μαλβίνας, η πραγματική δράση φαντάζει τόσο εξωπραγματικά πλιθια... Διάολε, γιατί να κάνεις κάτι όταν μπορείς να γράφεις γι' αυτό και να γίνεις διάσημος? Μακριά όμως από μας η μιζέρια. Τα σοφά λόγια της γιαγιάς Emma Goldman ανηχούν μέσα από κάθε τραγούδι των Chumbawamba: η επανάσταση δεν είναι για μένα, αν δεν μπορώ να χορέψω μαζί της!

**VIDEO
CINEMA
CLUB**

max ophuls ■ orson welles ■ wim wenders ■
jean cocteau ■ pier paolo pasolini ■ jacques tati ■ roger corman ■ mike leigh ■ peter greenaway ■ luchino visconti ■ alain resnais ■ george sluzer ■ sergo paradjanov ■ luc godard ■ pupi avanti ■ michael powell ■ satyajit ray ■ mira nair ■ roberto bertolucci ■ joseph losey ■ nikolaj mikhalov ■ akira kurosawa ■ andrey kononki ■ lauder & gilliat ■ jean sebastien ill douglas ■ merchant ivory ■ david hamet ■ rainer werner fassbinder ■ federico fellini ■ eric rohmer ■ max ophuls ■ orson welles ■ wim wenders ■ jean cocteau ■ pier paolo pasolini ■ jacques tati ■ roger corman ■ mike leigh ■ peter greenaway ■

5 ΠΕΠΕΡΜΑΝΟΥ/ΤΗΛ. 284748

ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Θέλεις έναν, θέλεις δύο, θέλεις τρεις; Βάλε στον Πόθο αγγελία για να βρεις.

• Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη
• oroth@ilga.org

• Άτομα με δυσφορία ταυτότητας γένους (transsexual) παρακαλούνται, αν επιθυμούν τη δημιουργία ομάδας κοινωνικής αλληλεγγύης και αλληλογνωριμίας (support group) να επικοινωνήσουν με την ηλεκτρονική διεύθυνση amandal@compulink.gr ή με το περιοδικό «Ο Πόθος».

• I am a 25-year-old gay French man and I am looking for gay pen-pals in your country. For general information let me add that: I am 1.78m tall, my weight is 66 Kgs - I have brown hair and brown eyes as well - I enjoy the theater (both on the stage and in the audience), books, music, travelling and writing letters - I enjoy spending my holidays in naturist resorts! - I work as an organizer in both the transportation and the computer fields - I am also a total fan of the Eurovision Song Contest... - I speak French, Spanish and a little German and I live in downtown Paris. Please, reply to: Laurent Triquenaix, 8 rue Saint Sulpice, 75006 PARIS, FRANCE.

• I am a 28 year-old French gay male, good-looking and masculine, and I am looking for good-looking, young gay males from Greece and Cyprus, aged 20 to 30, who would like to be my penfriends. My hobbies and interests are: sports, cars, cinema, modern music, travelling, the Eurovision Song Contest, nature, foreign languages and cultures, etc... Please reply to: Jean-Francois Lerme, Res Le Centre D93, 5 Terrasse Front du Medoc, 33000 BORDEAUX, FRANCE

ACHTUNG, BABY!

Το επόμενο τεύχος του "Πόθου" θα κυκλοφορήσει στο τελευταίο δεκαήμερο του Φεβρουαρίου.

The next issue of "O Pothos" will be out in the last week of February.

Άστρα λαμπρό μας οδηγεί

(συνέχεια από την πρώτη σελίδα)

ζουμε και να αγαπάμε το σώμα μας καθώς μοιραζόμαστε την ευχαρίστηση με άλλους. Τα αγκυλωμένα δόγματα για το σεξ μπορούν πια να πεταχτούν και να αντικατασταθούν με απελευθερωτικές, πραγματικές αξίες αγάπης.

Δεν χρειάζεται φυσικά να είναι κανείς γκέι - κι ούτε αποτελεί αυτό εγγύηση - για να καταλάβει ή να διακηρύξει το μήνυμα της σεξουαλικής απελευθέρωσης. Αλλά πρέπει στα σίγουρα να διαφέρει από τον κόσμο που τον περιτριγυρίζει. Ο καθένας που έχει το θάρρος να παραδεχτεί και να ζήσει την αλήθεια γύρω από το σεξ, είναι ακριβώς όπως όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι - με μια μεγάλη, τόσοσηπια διαφορά! ■

California uber alles

(συνέχεια από τη σελίδα 6)

στο Δυτικό κόσμο, στη διάρκεια του 20ου αιώνα, οι γιατροί και οι ψυχίατροι ευνοούσαν, εκτελούσαν λοβοτομές και επέβαλλαν «θεραπείες αποστροφής»

στοις ομοφυλόφιλους και άλλους σεξουαλικούς παραβάτες.

«Υπάρχει μια ιστορία καταχρήσεων σε αυτή τη χώρα», σημειώνει η Evans. «Στις αρχές του 1900, η Καλιφόρνια εξαναγκάσε με τη βία τη στέρηση χιλιάδων γυναικών, κυρίως φτωχών έγχρωμων γυναικών, και η δικαιολογία ήταν πως αυτές οι γυναίκες ήταν επικίνδυνες για τα παιδιά.»

Ποιος λοιπόν τιμωρείται από το νέο αυτό νόμο? Άντρες, γυναίκες, αγόρια και κορίτσια στην εφηβεία τους που εμπλέκονται σε σεξουαλικές πράξεις με άτομα κάτω των 13 ετών. Για μερικές περιπτώσεις, πρέπει να υπάρχει βία ή εξαναγκασμός. Επιπλέον, να υπάρχει μια διαφορά 10 ετών. Η σοδομία εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία.

Για το αδίκημα της «δεδεισμένης» δεν είναι απαραίτητη η βία. Ως τέτοια ορίζεται η είσοδος δακτύλου ή «ξένου αντικειμένου» στον πρωκτό ή τα γεννητικά όργανα, «οσοδήποτε ελαφρά κι αν είναι». Εκεί όπου ο νόμος είναι ιδιαίτερα σκληρός, είναι στο στοματικό σεξ και άλλες «δυστροφικές» πράξεις. Εδώ δεν είναι απαραίτητη η ύπαρξη βίας, εξαναγκασμού ή διαφοράς ηλικίας μεταξύ «θύτη» και «θύματος».

Η σκληρή αυτή στάση του νόμου έρχεται σε εκπληκτική αντίθεση με την ηπιότητα απέναντι στη συμβατική ετεροφυλοφιλική συνουσία: άνδρες που κάνουν κολπικό σεξ με κορίτσια κάτω των 13 δεν εμπίπτουν σε καμία από τις διατάξεις του νόμου περί ευνουχισμού. ■

ο πόθος

Για το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλική επιθυμία • δωρεάν μηνιαία έκδοση • Εκδότης: Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης - ΟΠΘ, Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη • Τηλέφωνο: (094) 414.160, κάθε Δευτέρα και Τετάρτη 20:30 με 23:00 • Fax: (031) 763.906 • e-mail: oroth@ilga.org • URL: http://www.geocities.com/WestHollywood/Heights/2950/ • Μέλος του ILGA - The International Lesbian and Gay Association • Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν: Γιάννης Δημητρίου, Δημήτρης Κατσάρος, Νίκος Αραμπατζής, Άρης Μπασιούλας, Στρατής Μαρπίτης, Λευτέρης Γκαλιγκόρας και άλλοι φίλοι • Τα άρθρα εκφράζουν αποκλειστικά προσωπικές απόψεις.

A member of the International Lesbian and Gay Association

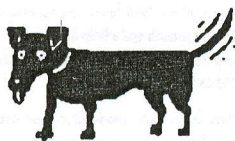
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ & ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Για να γίνεις συνδρομητής ή συνδρομητριά, στείλε μας τα στοιχεία σου (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση) μαζί με το ποσό συνδρομής, που καλύπτει εξόδα συσκευασίας, αρχείου, ταχυδρομικά, κλπ. Η συνδρομή για ένα χρόνο (10 τεύχη) είναι 3.000 δρχ. Αν έχεις πρόβλημα να λαμβάνεις τον «Πόθο» σπίτι σου, μπορείς εσύ να τον παίρνεις από το ταχυδρομικό γραφείο της περιοχής σου. Συννενοήσου μαζί τους για περισσότερες πληροφορίες πάνω στην υπηρεσία Post Restante.

Μπορείς να πληρώσεις με ταχυδρομική επιταγή προς Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη, με όνομα παραλήπτη Νίκος Αραμπατζής ή με τραπεζική κατάθεση στην Εμπορική Τράπεζα, Αρ. Λογ. 39310198 και ταχυδρομώντας την απόδειξη κατάθεσης.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Αν ψάχνεις και κάποια από τα προηγούμενα τεύχη σημείωσε τον αριθμό τους. Στην περίπτωση αυτή η συνολική συνδρομή είναι 6.000 δρχ. Όσα παλιά τεύχη έχουν εξαντληθεί, θα φροντίσουμε να τα λάβεις φωτοτυπημένα. Εξαντλημένα είναι τα τεύχη: 1, 5 και 6.

ΘΕΜΕΙΑ ΔΙΑΚΟΜΗΤΗ

Για όσους ψέφνουν και δεν μας βρίσκουν... Ο «Πόθος» κυκλοφορεί στη Θεσσαλονίκη στα τέλη κάθε μήνα (εκτός από το καλοκαίρι) και στα παρακάτω σημεία.

Αν δεν μπορείτε να τον βρείτε, υπάρχουν σχεδόν πάντα αντίτυπα και προηγούμενα τεύχη στο διακοπάλειο «Λωτός», Σκρα 7 (κάθεται στην Αλ. Σβώλου) ή μπορείτε να τα ζητήσετε ταχυδρομικά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Ιανός (Αριστοτέλους) • Ιανός (Αμπελόκηποι) • Βιβλιοστόκ • Ραγιά • Το Κατά του Βιβλίου • Πρωτοπαρία • Λοξίας • Πράξη • Μπαρμπούνιας • Μόλο • "Το βιβλιοπωλείο στη Βασιλίσσης Όλγας" **CAFE/BAR:** Ahududu • Stretto • Ερωδός • De Facto • Ζώγια • Μώλος • Grotesque • Journal • Φιλωδία • Έτσι Είναι Αν Έτσι Νομίζετε • Μώλος • Άλλομαρ • Ραψωδία • Soda (Drink Team) • Θερμιακός • Ίσολος • Harry's Spot • Γαζία **ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ** Λωτός • Cineshop • Azteka • Body • Trash • Shalimar • Vivi's • Thix • Πάρε Δώσε • Coperti **ΔΙΑΦΟΡΑ:** Περιπτερο Παύλου Μελά & Τσιμισκή • AZA, βιντεοκλάμπ • Videoland • Casablanca, βιντεοκλάμπ • Ναυτίλος, Αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο • Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (στις προβολές ταινιών) • Studio Παρόλαση

ΑΘΗΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Οδός Πανός • Solaris • Παρά Πέντε • Βαβέλ • Η Φωλιά του Βιβλίου **CAFE/BAR:** Aleka's Island • Lizzard • Splash • Λάμδα • Alexander's • Mexico

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Το Φωτόδεντρο

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Κεντρί • Μάτι

ΒΟΛΟΣ

CAFE/BAR: Ζώγια

ΚΑΒΑΛΑ

CAFE/BAR: Παλιό Οδέο • Μετά τις δέκα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Αν θέλεις κάτι να πεις, η διεύθυνση της ΟΠΟΘ είναι

• Τ.Θ. 10839, 541 10 Θεσσαλονίκη
• oproth@ilga.org

UFO'S R US

Αγαπητοί συντελεστές του «Πόθου», θα ήθελα να σας συγχαρώ για το μνηιαίο αυτό τεύχος που κυκλοφορεί κάθε μήνα προσπαθώντας να προσεγγίσετε το ομοφυλοφιλικό κοινό το πόλης, και όχι μόνο.

Ομολογώ πως, αν και βρίσκομαι στη Θεσσαλονίκη τρία χρόνια, πληροφορήθηκα την κυκλοφορία του «Πόθου» τον τελευταίο μήνα. Πριν συνεχίσω, θα ήθελα να αναφέρω ότι ο σεξουαλικός μου προσανατολισμός εστιάζεται στην αμφιφυλοφιλία με κυριάρχη τα ανδρικά χαρακτηριστικά σε αναλογία 80-20. Κάτω αυτό τον προσδιορισμό για να επιμηθούν ανάλογα από μέρους σας τα όσα θα αναφέρω παρακάτω τα οποία και θα ήθελα (αν τα εγκρίνετε φυσικά) να δημοσιευτούν σε κάποιο από επόμενα τεύχη σας:

Είμαι λοιπόν ένας φοιτητής 22 χρονών, λάτρης της καλής γανε μουσικής, party animal και όπως είναι λογικό έχω διαλέξει για τη διασκέδασή μου τα πλέον κλασικά μέρη στην πόλη όπου συνωστίζεται όλος ο σχετικός κόσμος και όχι μόνο. Και τα προβλήματα που θέλω να βιζω ξεκινούν ακριβώς από αυτό το σημείο.

Γιατί επικρατεί η άποψη (και αυτό, δυστυχώς, το έχω ακούσει από πολλούς εδώ στη Θεσσαλονίκη) ότι οι θαμώνες των dancing clubs είναι αποκλειστικά gay? Εφόσον απουσιάζει από το ίδιο μαγαζί η ένδειξη «gay bar», γιατί ορισμένοι τοποθετούν ταμπέλες αυθαίρετα? Πρέπει, επιτέλους, όλοι (ειδικά σε αυτή την πόλη) να συνειδητοποιήσουν πως σε τέτοιους χώρους συνυπάρχουμε όλοι αρμονικά με όσα το δυνατόν λιγότερα taboo. Η ιδεολογία του gay ghetto ή του straight ghetto πρέπει να εκλείψει. Και η γανε είναι υποστηρικτική αυτής της άποψης. Οποιοσδήποτε έχει πρόβλημα μπορεί να απείσει από το συγκεκριμένο είδος διασκέδασης. Ο καθένας μας χρειάζεται λίγη εκτόνωση από το άγχος της ρουτίνας, ως μη δυσκολεύουμε τη ζωή μας περισσότερο μένοντας σε λεπτομέρειες.

Από την άλλη πλευρά, ως αντίβαρο του συλλογισμού μου, οφείλω να παρατηρήσω και την απaráδεκτη συμπεριφορά πολλών gay ή ατόμων με gayish look στα dancing places. Η προκλητικότητα προς το «απλό κοινό» είναι ανυπόφορη. Σχηματιζόμενες κλίκες με όμοιο παρουσιαστικό ατόμων δημιουργούν ατμόσφαιρα ψυχρότητας (ακόμη περισσότερο δε όταν ο χώρος δεν θερμαίνεται) απομαρτώντας όλους τους υπόλοιπους, που ίσως κάποιοι από αυτούς να έχουν βιώσει περισσότερες καταστάσεις από τους πρώτους. Το γανε system ενώνει, δε χωρίζει τους ανθρώπους. Το να είσαι απλίσιαστος δε σου δίνει

Shalimar

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΑΝΤΙΚΕΣ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ 17 & ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΘΛΑ. 280142 <http://www.advnet.gr/shalimar/>

κύρος αλλά σε μειώνει. Τα κόμπλεξ και τα συμπλέγματα καταωρότητας είναι για άλλους, παιδιά, όχι για εσάς...

Τα τελευταία χρόνια είχα την ευκαιρία να βρεθώ σε γανε parties και harpenings στο Λονδίνο, την Ibiza, στη Μύκονο και στην Αθήνα από όπου κατάγομαι. Εκεί, ο κόσμος είναι πιο ελεύθερος, πιο κοινωνικός, happier. Διασκεδάζουν όλοι μαζί, είναι μια παρέα και κανένας δεν ενδιαφέρεται για το αν είσαι gay ή straight. Αρκεί που είσαι εκεί και περνάς όμορφα γιατί αυτό είναι το σημαντικό. Ρατσισμοί και ανομισημοί πρέπει να εξλειφθούν από όλες τις πλευρές.

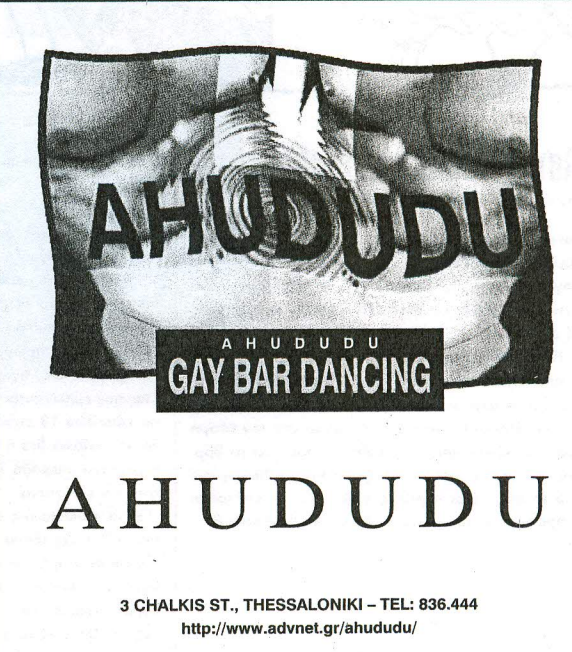
Είναι αναγκαίο να αφήσουμε τον εαυτό μας ελεύθερο και να εξελίσσουμε κάθε σύννεφο καχυποψίας, μελαγχολίας, στεναχώριας από μέσα μας, γιατί ο συνδυασμός όλων αυτών εξοντώνει και δεν ανυψώνει τον άνθρωπο.

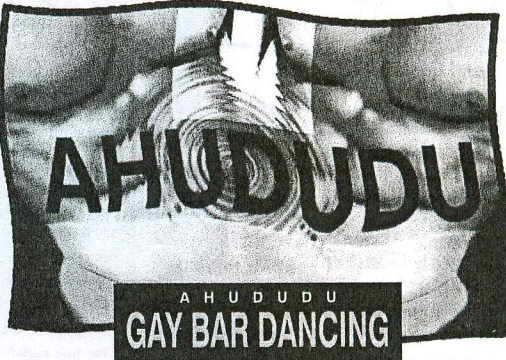
Σας ευχαριστώ.
Υ.Γ.1 Θα ήθελα τη δική σας τοποθέτηση
Υ.Γ.2 Ενίοτε εμφανίζομαι στο cyber ως Plasticman

Αγαπώ φίλε, αυτά που αναφέρεις στο γράμμα σου μας έχουν απασχολήσει εδώ στον «Πόθο» και συμφωνούμε με

τα προαναφερθέντα. Κι εμάς μας τη σπάει αυτή η κατάσταση στα κλαμπ (ο θεός να τα κάνει κλαμπ), όσα βέβαια παίζουν τέτοιου είδους μουσική. Η συμπεριφορά κάποιων δεν θα έπρεπε να σε πτοεί. Ο καθένας μας πηγαίνει εκεί για να διασκεδάσει. Έτσι, γράψε εκεί που ξέρεις καλύτερα όλους όσους το έχουν δει «κάποιοι». Και βέβαια η ταμπέλα - house/rave/trance = μουσική για gays - είναι αυθαίρετα κολλημένη.

Η εμπειρία μου απ' το εξωτερικό είναι ότι πλέον πολύ λίγος ομοφυλόφιλος πηγαίνουν σε κλαμπ τύπου Cream, Hacienda, Sankey's Soap ή Ministry of Sound. Μα και όταν πηγαίνουν σε «καθαρόμα» gay μαγαζιά, όπως το Paradise Factory, είναι η μειοψηφία μπρος στους υπόλοιπους. Η συμπεριφορά τους είναι άφορη πάντως. Αρνητικά προειδασμένος απ' τους εδώ χώρους με τους «στιλιζαρισμένους γκόμενους», όταν πήγα στο φεστιβάλ Tribal Gathering, φέτος το Μάη, και όταν είδα ότι ήμουν ίσως ο μοναδικός ομοφυλόφιλος εκεί, είπα στον εαυτό μου: Ευτυχώς που εδώ δεν υπάρχουν σαχλο-gays! Κρίμα που εδώ στη Θεσσαλονίκη η dance κοινότητα είναι ακόμα μικρή. Μοναδική εξαίρεση ίσως μόνο η προσπάθεια του Super FM.

AHUDUDU

GAY BAR DANCING

AHUDUDU

3 CHALKIS ST., THESSALONIKI - TEL: 836.444
<http://www.advnet.gr/ahududu/>